Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIV nr. 3768 — 4 pagini — 20 bani — Duminică 18 noiembrie 1956

Primirea de către tov. Chivu Stoica a ambasadorului Republicii Populare Mongole

Sîmbătă 17 noiembrie a.c. la ora 18,30, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, tov. Chivu Stoica, l-a primit în audiență pe noul ambasador al Republicii Populare Mongole la București, Sandavyn Ravdan. (Agerpres)

Mulțumirile ambasadorului R.P.U. pentru ajutorul dat de R.P.R. poporului maghiar

Ambasadorul R.P. Ungare la București Ferenc Keleti a înmînat tovarășului Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, o scrisoare prin care în numele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc al R.P. Ungare și al Partidului Socialist Muncitoresc Maghiar a adus cele mai calde mulțumiri pentru ajutorul frățesc pe care guvernul R.P.R. îl acordă poporului maghiar. (Agerpres)

INFORMAȚIE

Printr-un Decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., tov. Murgulescu Ilie a fost eliberat din funcția de ministru al Învățămîntului, primind alte însărcinări.

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., printr-un Decret, a numit pe tov. Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, și în funcția de ministru al Învățămîntului.

FRUNTAȘI ÎN ÎNTRECERE

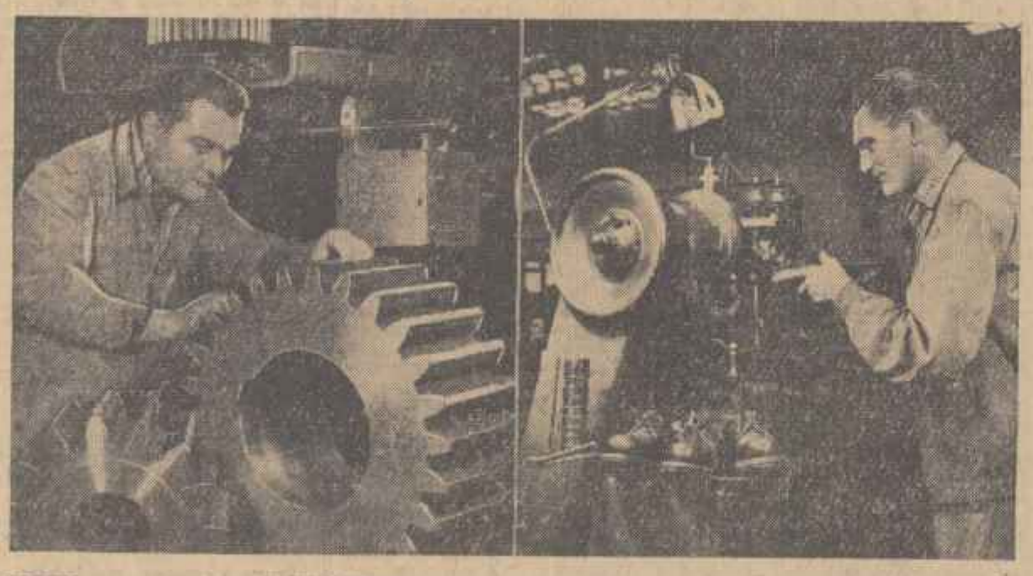

În toate întreprinderile țării se desfășoară în momentul de față ultima și una din cele mai importante etape ale întrecerii socialiste din acest an.

În clișeul din stînga, mortezorul Ioan Toma de la uzinele „23 August", lucrînd la fabricarea rotilor dințate obține însemnate depășiri ale sarcinilor de plan.

În clișeul din dreapta, tov. Carol Glümpell de la fabrica de încălțăminte „Nikos Beloiannis" din Timișoara își depășește în medie sarcinile de plan cu 8 la sută.

Crește sectorul socialist în agricultură

În ultimele luni, paralel cu desfășurarea muncilor de strîngere a recoltelor de păioase, a culturilor tîrzii și cu însămînțările de toamnă, numeroase familii de țărani muncitori au pășit pe calea muncii în comun și cu mijloace mecanizate. În perioada lunilor iulie—august — septembrie bunăoară, în țară s-au mai format 70 gospodării colective și 681 de întovărășiri agricole. Totodată, în urma apariției rezoluției Plenarei C. C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c., s-au constituit și cîteva cooperative agricole de producție.

În această perioadă de timp, cele mai multe gospodării colective au fost create în regiunile Galați și Timișoara.

În regiunea Craiova s-au constituit cele mai multe întovărășiri agricole. În afară de gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție constituite, în această regiune au luat ființă încă 114 întovărășiri agricole. Peste 100 de întovărășiri agricole există în fiecare din raioanele Caracal, Bălești, Craiova, Segarcea și Strehaia.

Numărul întovărășirilor agricole a crescut și în alte regiuni. Astfel, numai în luna septembrie. În regiunile Iași și București s-au format cîte 44 și respectiv 50 de noi întovărășiri agricole.

Tot în acest timp, sectorul socialist din agricultură s-a lărgit și prin noi înscrieri în unitățile agricole socialiste existente. Peste 34.000 de familii de țărani muncitori au intrat în diferite gospodării colective ori întovărășiri agricole, aducînd cu ei peste 361.000 ha. de pămînt.

La începutul lunii trecute, în întreaga țară existau peste 10.000 de unități agricole socialiste în care erau cuprinse peste 600.000 de familii de țărani muncitori cu aproape 1.800.000 ha. de pămînt.

Cu planul anual îndeplinit

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Începînd din ziua de 14 noiembrie, încă 3 întreprinderi din orașul Constanța au început să producă mărfuri pentru anul 1957. Fabrica de biscuiți „Munca" a îndeplinit în procent de 100,4 la sută planul global al producției, realizînd pînă la aceeași dată și toți indicii cantitativi și calitativi la toate cele 6 sortimente produse. Cu sută la sută și-a realizat de asemenea sarcinile de producție ale anului 1956 și fabrica de produse zaharoase „Unirea".

Întreprinderea „I.A.M.C.", care produce peste 40 de sortimente de uz casnic și articole de larg consum, odată cu realizarea producției globale cu 102 la sută, a redus prețul de cost cu 3,9 la sută.

Astfel numărul întreprinderilor din orașul și regiunea Constanța, care au pășit în anul 1957, a ajuns la 9.

„Distracțiile" postului de radio „Europa liberă"

Horia Liman

Scriind despre presa epocii talmentelor, a bancrutelor și a concordatului preventiv — presa oficioasă, oficială, în orice caz „sacramentală" —, Tudor Arghezi o caracterisa, prin 1929: „...Cred că face foarte multe cartușe, multă muniție de război; altfel nu ar fi așa de bine primită peste tot, invitată la masă, dusă cu automobilele ministerelor, chemată la telefon. Dacă s-ar prăpădi, Doamne ferește, Presa, nu am putea să mai durăm ca națiune: asta e sigur. Un guvern fără presă e ca o coadă fără cîine și nu s-a mai văzut. Și peste tot e la fel, în Anglia, în Franța, în America — unde a pătruns tramvaiul electric, iacă și Presa după el".

Au trecut, de atunci, aproape trei decenii. Iar tramvaiul electric, mai-mai să devină un anacronism. În epoca bombei de rasa atomice, guvernele din țările capitaliste nu numai că-și confecționează, pentru coadă, lătrăi cu capete nenumărate, dar — ceea ce nu s-a pomenit și se vede astăzi — hidra lătrătoare își încearcă coardele vocale chiar la distanțe continentale de coada maternală. Presa are două nume: este „ziar" și prăpădește hîrtia; este „radio" și urlă de te asurzește. E un semn al progresului și, nu mai încape nici o îndoială, una din binefacerile incontestabile ale „Lumii libere". Căci acolo unde nu există libertate, nu se poate concepe nici o asemenea minune foarte veselă a unei cozi care se bîțîie pe un continent în timp ce botul schiaună sau emite imprecații răsunite tocmai la mii de kilometri.

Invenția poate fi considerată epocală, ca sincrofazotronul sau ca rachetele teledirijate. Imaginați-vă năzărăvănie: tragi de coadă la New York și răspunde tocmai la München și Lisabona. Iar după toate acestea — culmea paradoxului! — coada comandă capului. Sau mai pe înțelesul omului: ceea ce îundul gîndește, partea superioară răspîndește. Cu litera tipărită sau cu vocea răgușită. Este, după cum se vede, o mașină construită după principiul inversării funcțiilor, o mașină cu adevărat originală, „made in U.S.A.".

Așa și cu postul de radio zis „Europa liberă".

...„radio „Europa liberă" este o instituție americană", ne informează ziarul „La Libre Belgique", o instituție care a fost creată în 1949 „de un anumit număr de americani, diplomați în retragere, (și nu numai în retragere, H. L.), industriași, financiari... Numeroși oameni politici și foști comandanți militari fac parte și ei din această asociație... Anual ei acordă acestui post peste 10 milioane dolari (basca îndurile alocate de Congresul american pe baza „legii asigurării securității mutuale", care prevede finanțarea „oricăror persoane selecționate care trăiesc în Uniunea Sovietică, Polonia, Cehoslovacia, Bulgaria, Ungaria, Romînia, Albania... sau persoanelor care au fugit din aceste țări, fie pentru a le uni în subdivizioni ale forțelor armate care sprijină organizația Uniunii Atlanticului de Nord, fie pentru alte scopuri" H. L.).

Printre obiectivele principale ale postului, ziarul belgian consideră ca foarte important pe acela ai „culegerii de maximum de informații" din țările lagărului socialist „cu privire la viața politică, economică, literară, științifică, precum și cu privire la viața cetățeanului mijlociu din aceste țări. Asemenea activitate necesită un aparat important... precum și fonduri extrem de mari". „La Libre Belgique" ne asigură însă că nu-s motive de neliniște: „Europei libere" nu-i lipsesc fondurile, dispune la München, „de un imens imobil modern, construit special în acest scop, și care are aproximativ 400 birouri, dintre care 21 studiouri de înregistrare. Acestora trebuie să le adăugăm 29 posturi puternice de transmisie, situate în împrejurimile Münchenului".

Așa dar, un adevărat stat major. Personalul numără 1.300 de persoane: fasciști polonezi, unguri, cehi etc, și se sprijină pe „corespondenți particulari" atașați la Viena, Copenhaga, Berlin și Stockholm — adică pe o rețea de spioni sadea. „Numai conducerea este americană".

Cu aceasta, portretul fizic este conturat. Privindu-i chipul cu atenție, observăm însă că surîsul ingenuu și crisparea de furie se succed ca la rotativă, cu o instabilitate de tobogan. Cum arată copilița pe dinăuntru? Faptele sînt cum nu se poate mai lămuritoare.

În iunie 1953 foști SS-iști puși sub comandă americană au încercat o lovitură de stat cu aspecte tipic gangsterești în Berlinul răsăritean. Uzine devastate și incendiate, populație pașnică mitraliată, instituții publice atacate cu arma în mînă, oameni politici răpiți și transportați în zona occidentală — nimic nu a fost neglijat de „eliberatori". Printr-o coincidență deloc bizară însă, din chiar momentul desfășurării evenimentelor, „Europa liberă" a anunțat că „a sosit ceasul prăbușirii comunismului în Germania răsăriteană". Mai mult chiar: „eliberatorii" goneau pe străzile Berlinului terorizat, folosindu-se de mașini prevăzute cu megafoane care transmiteau apeluri ale progeniturii de la München. Nu împlinise încă vîrsta de patru ani și, în loc să sisîie și să se bîlbîie peltic, răgea nu ca o puiculiță alintată ci ca o tigroaică înfăriată: „Incendiați! Devastați! Asasinați!" S-a dezvăluit mai tîrziu „misterul": printre „eliberatori" se aflau un număr destul de mare de „corespondenți precum și alți colaboratori" ai copilei cu coadă transoceanică.

De mai bine de doi ani, **the kid** *) se joacă de preferință cu baloane. E mitilel, puișorul, și nu cu noaște (citește: **nu recunoaște**) normele dreptului internațional. În ciuda vîrstei sale foarte tragede, manifestă o slăbiciune aproape bolnăvicioasă pentru jucăriile acestea, cînd au o greutate în jurul a 300 kg. (trei sute kilograme de manifeste în care mînciuna se ia la întrecere cu calomnia). În octombrie 1955, cînd omenirea întreagă avea privirile îndreptate spre conferința miniștrilor Afacerilor Externe, **the kid** a lansat asemenea în cărți asupra teritoriului Uniunii Sovietice, asupra Cehoslovaciei. Un

*) Puiul — în limba engleză.

(Continuare în pag. 3-a)

Lipsă de preocupare pentru buna aprovizionare a orașului Iași

Un strat ușor de zăpadă însoțit de un frig înțepător s-a lăsat ziletele trecute și asupra orașului Iași, anunțînd astfel venirea iernii. Ori de cîte ori își anunță sosirea, acest anotimp ridică diferite și multiple probleme gospodărești.

O vizită prin magazinele și piețele alimentare ale orașului te îndeamnă însă să-ți formezi convingerea că nu în toate privințele iarna a fost întîmpinată așa cum trebuie. Unele articole de consum alimentar se găsesc în cantități insuficiente, creîndu-se astfel neajunsuri în aprovizionarea populației.

Această situație este o urmare a deficiențelor de natură organizatorică manifestate în activitatea unor organe chemate să asigure buna aprovizionare a Iașului cu alimente. Un șir de gospodării agricole de stat — care sînt principalele furnizoare ale orașului cu produse agroalimentare — dovedesc lipsă de răspundere în ceea ce privește respectarea obligațiilor contractuale de livrare. Astfel, din cele 116 tone varză, gospodăria de stat Popricani nu a livrat O.C.L. „Aprozar" Iași în perioada 1 octombrie — 10 noiembrie, nici 20 tone, iar de la gospodăria de stat Murgeni să nu se trimită către piețele de desfacere ale Iașului în aceeași perioadă, nici un kg. din cele aproape 100 tone varză și diferite rădăcinoase, cu care aceasta s-a angajat prin contracte.

Pe de altă parte, O.C.L. „Aprozar" Iași manifestă foarte puțină preocupare atunci cînd este vorba de luarea unor măsuri operative necesare aducerii produselor în centrele de desfacere. În loc ca conducerea acestei organizații comerciale (director Dumitru Hurduc) să fie permanent pe teren, spre a urmări și îndruma acțiunea de pregătire și expediere a mărfurilor, ea stă aproape tot timpul în birouri. Fără îndoială că asemenea metode de lucru nu pot duce la rezolvarea corespunzătoare a problemelor care stau în fața acestei oganizații comerciale.

Dacă piața orașului Iași este insuficient aprovizionată cu unele produse alimentare, aceasta este și o urmare a metodelor birocratice pe care le mai folosesc încă în activitatea lor unele organe centrale. Astfel, pentru a se putea satisface pe deplin nevoile de consum ale regiunii Iași cu cartofi, (datorită secetei, regiunea Iași a fost anul acesta deficitară cu acest produs), s-au repartizat acestei regiuni 3000 tone cartofi din regiunea Suceava, cantitate care a și fost adusă. În același timp însă, organele Centrocoopului au dat dispoziții U.R.C.C. Iași să expedieze cartofi regiunilor Constanța și Galați din cantitățile achiziționate pe piața locală. Iată cum cu asemenea sistem de lucru birocratic se creează perturbări în aprovizionare, se imobilizează o parte însemnată de mijloace de transport rutiere și feroviare, se face risipă de timp, de bani și de energie.

Buna aprovizionare a populației depinde în mod nemijlocit și de asigurarea condițiilor necesare transportului operativ al produselor pe piața consumatoare. Și în această direcție se manifestă însă o seamă de neajunsuri. În primul rînd trebuie subliniat faptul că organizațiile comerciale din regiunea Iași sînt înzestrate doar cu 4-5 autocamioane, număr cu totul insuficient spre a se putea face față nevoilor de transport. De aceea, O.C.L. este nevoit zilnic să apeleze la diferite întreprinderi și instituții pentru transportarea mărfurilor. Fără îndoială că amenajarea unei baze mai puternice de transport este o problemă care merită a fi studiată și rezolvată pe măsură ce se vor crea condiții în această privință. Nu este însă mai puțin adevărat că unele întreprinderi și instituții locale — chiar cele direct interesate în problemele gospodărești ale orașului — manifestă lipsă de înțelegere atunci cînd este vorba să acorde un sprijin în această direcție.

Iată numai un exemplu: Într-una din săptămînile trecute în gară la Iași au stat patru zile de-a rîndul, o cantitate considerabilă de cartofi, paste făinoase, ulei, pește, etc deoarece nu au fost asigurate din vreme mijloacele necesare pentru transportul lor la centrele de desfacere. În curtea sfatului popular regional, sub privirile binevoitoare ale tovarășilor din secția comercială, stăteau nefolosite în acest timp 4 autocamioane fără însă ca cineva să se îngrijească ca ele să fie trimise pentru transportul alimentelor. Cu totul intolerabil este de asemenea modul în care organele direcției regionale C.F.R. Iași înțeleg să sprijine rezolvarea acestor probleme. Nu rare sînt cazurile cînd cererile unor unități socialiste pentru vagoane necesare transportului produselor alimentare rămîn fără o soluționare favorabilă, pe motiv că nu ar fi vagoane disponibile. Un asemenea caz s-a întîmplat de pildă zilele trecute cînd o însemnată cantitate de legume destinate orașului Iași a stat o bună bucată de vreme supusă degradării în gara Huși, deoarece nu se găseau vagoane, pentru ca în același loc să se încarce într-un vagon diferite produse legumicole achiziționate de persoane particulare, spre a fi vîndute pe piața neorganizată.

Se pare că modul nemulțumitor în care se satisfac nevoile de aprovizionare pentru iarnă ale populației nu îngrijorează prea mult conducătorii treburilor orașului și ai regiunii, aceștia considerînd probabil că problemele respective vor fi rezolvate pînă la urmă de la sine. Doar așa se poate explica faptul că aproape 6 luni de zile secția comercială a orașului a funcționat fără conducere și că din luna martie pînă acum în nici o ședință de comitet executiv, nici în sesiuni, nu au fost dezbătute probleme legate de aprovizionarea orașului. Iată de ce se întîmplă că de foarte multe ori secția comercială regională să se substitue celor orășenești rezolvînd diferite probleme ce cad în competența organizației teritoriale în subordine, dînd îndrumări și dispoziții unităților comerciale peste capul secției orășenești, de parcă aceasta nici nu ar exista.

Timpul destul de înaintat ridică în mod imperios necesitatea rezolvării imediate a aprovizionării pentru iarnă în bune condițiuni a orașului Iași. De aceea se cere din partea comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și orășenești să pună capăt în mod operativ, cu toată energia, deficiențelor manifestate pînă acum în această direcție.

M. BERAM
corespondentul „Romîniei libere" în regiunea Iași

Declarația guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale

Agresiunea armată a Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului a creat o situație periculoasă pentru cauza păcii și a pus cu toată acuitatea în fața popoarelor problema primejdiei unui al treilea război mondial. Se știe că în țările mai sus menționate s-au luat măsuri pe scară largă în vederea mobilizării forțelor militare terestre, maritime și aeriene, de recrutare a rezeviștilor, de mobilizare a industriei, transportului, liniilor de comunicații în scopul deservirii nevoilor militare. Așa dar, în aceste țări s-a creat de fapt o situație de război, îndeosebi dacă se ține seama de faptul că în ansamblu în țările blocului nord atlantic (N.A.T.O.), se desfășoară o turbată propagandă de război. Acțiunile agresive ale Angliei, Franței și Israelului împotriva Egiptului, măsurile militare desfășurate de ele și isteria războinică au făcut reală primejdia lărgirii conflictului cu folosirea mijloacelor distructive ale celei mai noi tehnici militare.

Agresiunea neprovocată împotriva Egiptului a pus, firește, în mișcare popoarele Orientului, care s-au ridicat în apărarea Egiptului care luptă pentru interesele sale naționale vitale, pentru o existență națională de sine stătătoare și prin aceasta și pentru apărarea propriei sale independențe naționale.

Ca urmare a rezistenței eroice a poporului egiptean și în fața nemulțumirii crescînde din întreaga lume împotriva aventurii militare din Orientul Apropiat, condamnată de Organizația Națiunilor Unite, organizatorii războiului agresiv au fost nevoiți să înceteze operațiunile militare împotriva Egiptului. Cu toate acestea nu se poate considera că primejdia de război a fost înlăturată, că incendiul războiului nu poate să izbucnească cu o forță și mai mare. Un motiv de precauție pentru popoare îl constituie faptul că în prezent Anglia și Franța acumulează forțe armate și tehnică militară în insula Cipru, precum și la Port-Said care a fost ocupat de trupele anglo-franceze, și aceasta după declarația Angliei și Franței cu privire la încetarea focului, încălcînd prin urmare obligațiile pe care și le-au asumat în fața întregii lumi.

Pentru a realiza planurile lor militare în Orientul Apropiat, Anglia și Franța au trimis în regiunea operațiilor militare mari efective, printre care și trupe ce se aflau pe teritoriul Germaniei occidentale. În afară de aceasta, guvernul francez a trimis o parte considerabilă a armatei sale în regiunea Africii de nord în scopul reprimării mișcării de eliberare națională din Algeria.

Ca urmare a operațiunilor militare împotriva Egiptului, Canalul de Suez a fost scos din funcțiune pe o perioadă îndelungată, au fost distruse conductele petrolifere care trec prin teritoriul țărilor arabe, au fost serios dezorganizate liniile de comunicație ale Angliei, Franței și ale altor țări europene, de o însemnătate vitală pentru ele, ținînd seama îndeosebi de faptul că toate acestea au avut drept consecință sistarea transporturilor de petrol în Europa prin Marea Mediterană. Pentru Anglia, Franța și alte țări vest-europene s-au creat prin aceasta dificultăți serioase în obținerea de combustibil lichid atît de necesar pentru industria acestor țări și care are o însemnătate militară hotărîtoare, deoarece în actualele condiții fără combustibil lichid, tehnica militară este moartă și armatele nu pot lupta.

Așa dar, aventura militară împotriva Egiptului a dus la o slăbire serioasă nu numai a pozițiilor politice, ci și a celor militaro-strategice ale Angliei și Franței în Europa, la o slăbire serioasă a tuturor forțelor militare ale blocului nord-atlantic pe continentul european.

Nu în zadar în cercurile oficiale și în presa puterilor occidentale se constată cu neliniște că pentru organizatorii agresiunii împotriva Egiptului s-a creat o situație foarte delicată în legătură cu faptul că principalele lor forțe armate sînt concentrate în regiunea Orientului Apropiat și în Africa de nord, iar acele forțe care există în Europa au rămas fără o aprovizionare suficient asigurată.

Reține atenția faptul că acele cercuri ale puterilor occidentale care sînt răspunzătoare pentru agresiunea

U.R.S.S. propune:

- *Reducerea forțelor armate ale marilor puteri.*
- *Încetarea experimentelor cu arme atomice și apoi interzicerea lor.*
- *Reducerea cu o treime a armatelor de ocupație din Germania.*
- *Reducerea considerabilă a forțelor armate ale U.R.S.S., S.U.A., Angliei și Franței aflate pe teritoriul altor state europene*
- *Lichidarea bazelor aflate pe teritoriile altor state*
- *Reducerea cheltuielilor militare*
- *Controlul dezarmării atît pe cale terestră cît și prin fotografii din avion în regiunea de staționare în Europa a forțelor N.A.T.O. și ale Tratatului de la Varșovia*
- *Pact de neagresiune între participanții la N.A.T.O. și la Tratatul de la Varșovia*
- *Convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A., Angliei, Franței și Indiei*
- *Convocarea unei conferințe a șefilor guvernelor tuturor țărilor participante la N.A.T.O. și la Tratatul de la Varșovia și a altor țări*

împotriva Egiptului încearcă în prezent prin născociri despre intențiile agresive ale Uniunii Sovietice în Orientul Apropiat și în Europa să abată atenția atît de la agresiunea fățișă săvîrșită împotriva Egiptului, cît și de la eșecul pe care l-a suferit această aventură.

Se fac încercări de a da proporții campaniei de calomnii în adresa Uniunii Sovietice în legătură cu eșecul complotului militar contrarevoluționar împotriva Ungariei populare, care este, după cum a devenit acum absolut limpede o parte componentă a complotului general al imperialiștilor împotriva păcii și securității popoarelor atît în Orientul Apropiat cît și în Europa. Se răspîndesc de asemenea născociri de tot soiul despre o pretinsă concentrare de trupe sovietice în diferite țări ale Europei răsăritene, despre mișcări neobișnuite de trupe sovietice la frontierele de vest și de sud ale U.R.S.S. etc.

Toate acestea sînt folosite de anumite cercuri din Occident pentru reînvierea „războiului rece", pentru intensificarea și mai mult a cursei înarmărilor în țările N.A.T.O., principala grupare agresivă folosită în mod tăiș în ultima vreme pentru menținerea și restabilirea rușinosului sistem al asupririi coloniale.

Crearea unei situații încordate inclusiv intensificarea cursei înarmărilor convin în primul rînd monopoliștilor din S.U.A., Anglia și Franța care obțin profituri fabuloase de pe urma comenzilor militare. O asemenea situație le permite de asemenea să mențină la un nivel ridicat impozitele percepute de la oamenii muncii, care suportă pe umerii lor povara principală a cheltuielilor pentru înarmare, pentru pregătirea unui război terestru, maritim și aerian.

Astfel, pe de o parte se recunoaște că agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva Egiptului a creat o situație complicată pentru Europa Occidentală și pentru N.A.T.O. În ansamblu. Pe de altă parte, Uniunii Sovietice i se atribuie tot felul de intenții absurde față de Europa Occidentală, Orientul Apropiat etc., și se atîță prin toate mijloacele isteria războinică.

Aceia însă care recurg la astfel de metode pînă la urmă s-au încurcat.

Dacă Uniunea Sovietică s-ar călăuzi într-adevăr după unele considerente de conjunctură, de felul acelora care o creează situația din punctul de vedere al raportului de forțe dintre puteri, și dacă ea ar avea intenții agresive, care i se atribuie, s-ar părea că Uniunea Sovietică ar putea folosi situația creată în prezent pentru a acționa împotriva forțelor armate ale blocului atlantic și ar putea realiza scopurile militare care i se atribuie în ceea ce privește Europa Occidentală chiar fără a face uz de armele nucleare și armele rachetă moderne.

Se poate spune fără ocol că în prezent în Europa Occidentală s-a creat o situație strategică care este și mai mult în favoarea forțelor armate ale Uniunii Sovietice decît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial, cînd armata sovietică mobilizată și înarmată ar fi putut rămîne în întreaga Europă Occidentală, dacă Uniunea Sovietică ar fi urmărit asemenea scopuri.

Dar, atît la sfîrșitul celui de al doilea război mondial cît și în prezent, U.R.S.S. nu a avut și nu are nici un fel de alte scopuri în afară de menținerea și întărirea păcii pe care o doresc cu ardoare popoarele din toate țările.

Numai în anul precedent Uniunea Sovietică a întreprins în mod unilateral o importantă reducere a forțelor sale armate cu 1.840.000 oameni, a redus bugetul militar aproape cu 10 miliarde ruble și a desființat bazele sale militare din Port Arthur și din Porkkala-Udd. În ciuda propagandei false a puterilor occidentale, ea nu efectuează nici un fel de mobilizare și deplasare a trupelor sale în zona frontierelor. Trupele sale se ocupă de pregătirea lor militară și se află la bazele lor obișnuite. Poporul sovietic este ocupat cu munca pașnică constructivă pe întinderile vaste ale pămînturilor înfelenite curînd valorificate, pe șantierele uriașe ale celui de al 6-lea cincinal, în laboratoare și institute științifice, în diferite domenii ale culturii, artei și științei.

Guvernul sovietic declară că Uniunea Sovietică a fost întotdeauna și rămîne o adversară a soluționării prin război a litigiilor și divergențelor dintre state. Ea s-a călăuzit întotdeauna și se călăuzește după politica leninistă a coexistenței pașnice a statelor indiferent de deosebirile orînduirilor sociale și de stat, în relațiile sale cu celelalte state guvernul sovietic se călăuzește după hotărîrile istoricului Congres al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în care este expusă în fața lumii întregi atitudinea negativă a U.R.S.S. față de război ca mijloc de rezolvare a litigiilor internaționale, este expusă poziția ei clară în ceea ce privește principiile coexistenței pașnice a țărilor socialiste cu cele capitaliste.

Statul sovietic s-a situat și se va situa și de acum înainte în mod ferm pe aceste poziții principiale, deoarece aceasta decurge din însăși natura statului socialist a cărui sarcină fundamentală este ridicarea nivelului de trai al poporului său, dezvoltarea forțelor de producție ale societății, eliberate de cătușele relațiilor de producție capitaliste. Acest lucru poate fi asigurat nu în condițiile războiului ci în condițiile dezvoltării pașnice care permit folosirea posibilităților inepuizabile ale avîntului economiei, culturii și științei socialiste.

În Uniunea Sovietică nu există grupuri și clase sociale care să se îmbogățească de pe urma războiului și a conjuncturii de război și care să fie interesate în cursa înarmărilor, contopirea de teritorii străine și declanșarea de războaie agresive.

Este bine cunoscut faptul că dintr-o țară agrară înapoiată Rusia s-a transformat într-o scurtă perioadă istorică într-un puternic stat industrial, care dispune de toate condițiile și resursele pentru un avînt rapid, continuu, al economiei sale, pentru ridicarea bunăstării materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic. Ritmul fără precedent al dezvoltării economiei Uniunii Sovietice este dovedit de faptul că în ultimii 25 de ani volumul producției industriale a U.R.S.S. a sporit de peste 20 de ori, în timp ce volumul producției industriale a tuturor țărilor capitaliste a sporit în aceeași perioadă cu mai puțin de două ori.

Uniunea Sovietică dispune de un teritoriu uriaș, de rezerve imense de cărbuni, petrol, minereu de fier, metale neferoase, de rezerve inepuizabile de resurse energetice, inclusiv cele mai moderne metode de producție a energiei electrice cu folosirea materiei prime atomice. Economia planificată a Uniunii Sovietice asigură desfacerea normală a mărfurilor produse și de aceea în fața U.R.S.S. nu se pune problema cuceririi de piețe pentru desfacerea mărfurilor sale. Ea își întemeiază relațiile economice cu celelalte state pe baza egalității în drepturi și a avantajului reciproc, ceea ce asigură posibilitatea unui schimb normal de mărfuri în interesul avîntului continuu al economiei naționale.

Pășind pe calea socialistă și obținînd succese fără precedent în dezvoltarea economiei naționale și a culturii lor, popoarele Uniunii Sovietice s-au putut convinge din propria lor experiență că sistemul socialist reprezintă sistemul cel mai progresist și asigură posibilitatea unei astfel de dezvoltări a economiei naționale în U.R.S.S. cît și în celelalte state socialiste care va asigura în mod inevitabil victoria socialismului în întrecerea economică pașnică cu capitalismul. Poporul sovietic este ocupat cu îndeplinirea sarcinii de a ajunge din urmă și a depăși cele mai dezvoltate țări capitaliste din punct de vedere al nivelului producției industriale pe cap de locuitor. Oamenii sovietici sînt convinși că bizuindu-se pe o tehnică puternică, pe marea superioritate a sistemului economic socialist, ei pot obține într-o perioadă istorică scurtă acea dezvoltare multilaterală a forțelor materiale și spirituale ale omului și acea armonie a vieții pe care o va aduce construirea comunismului.

Guvernul sovietic este ferm convins că interesele poporului sovietic în ce privește menținerea și întărirea păcii coincid întrutotul cu interesele tuturor celorlalte popoare atît din apus cît și din răsărit. Ele nu au nevoie de bombe atomice, tancuri și tunuri, ele au nevoie de îmbrăcăminte, alimente, locuințe, școli pentru copii, un viitor liniștit și asigurat. Popoarele din țările slab dezvoltate vor să pună capăt înapoierii seculare, sărăciei, moștenirii grele a asupririi coloniale.

Evenimentele din ultimul timp care au avut loc în Orientul Apropiat au arătat în mod evident cît de mari sînt forțele interesate în menținerea păcii și care sînt gata să pună frîu cu toată hotărîrea agresorilor. Totodată aceste evenimente au dovedit că cercurile agresive ale anumitor puteri sînt gata ca, în numele intereselor lor înguste, să arunce lumea în vîltoarea unui nou război mondial, punînd popoarele în fața primejdiei unor noi conflicte militare de natură să creeze consecințe grele pentru omenire.

Iată de ce în acest moment de mare răspundere Uniunea Sovietică își ridică din nou glasul pentru încetarea

(Continuare în pag. 4-a)

CULTURA și VIAȚA

N-AM UITAT

Eugen Frunză

— Pămînt, pămînt, nu te usuci
De plînsul nostru dinainte?
— Eu mi-aș usca, dar la răscruci
Rămas-au umede morminte...

— Bătrîne codru stejăriș,
Nu-ți seacă urmele de sînge?
— Eu le-aș seca, dar în frunziș
Mai doare chinul vechi și plînge...

— Și mierla tu, în dulce-ți glas
Amarul dus de ce mai țipă?
— Eu l-aș ulta, dar mi-a rămas
Un strop de sînge pe aripă...

Cum vă-nțeleg, fîrtații mei!
Nici eu nu uit prin cimitire
Povara secolilor grei —
O car și eu în amintire...

Căci moștenisem din străbuni
Un jug, un dor și zarea goală,
Și sfinți ce nu făceau minuni,
Și corb și temniță regală,

Și gide-n fiece conac,
Și lacrămi care au se curmă,
Și-o lege pentru om sărac,
Ce-i smulse haina de pe urmă...

Or fi dureri ce trec ușor,
Se pierd, se risipesc. Te uită:
Abia s-au dus și nu mai dor,
Mărunte răni care se uită...

Dar cum să uiți vătav și bîc,
Și glonț ucigător de cîntec,
Și borș din știr și din urzici,
Și lup cu pajură la pîntec?

Dar cum să-i uiți pe morți și clungi,
Și jarul smuls de sub cenușe,
Și lung prohod în veacuri lungi
De-atîtea inimi în cătușe?

O, foști stăpîni și temniceri,
Pîngăritori ai țării mele,
Vă știm noi — nu de azi, de eri —
Jungherul crunt, pînă-n prăsele

Vi-l știm! Și în zadar visați
Să stingeți ziua ceea de mine.
Nici nu e lanț s-o mai legați!
Ce-a fost s-a dus și dus rămîne.

S-a redeschis universitatea populară din Baia Mare

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). În ziua de 16 noiembrie s-au redeschis cursurile universității populare din orașul Baia Mare. Prin grija filialei S.R.S.C. Baia Mare, în cadrul universității populare se va ține anul acesta un ciclu de 26 lecții, axate pe cele mai importante probleme care frămîntă oamenii muncii din oraș.

Prima lecție „Despre materie" a fost susținută de tov. Ioan Armeanu, profesor universitar, din Cluj.

Un teatru de păpuși la Bistrița

BISTRIȚA (de la corespondentul nostru). În vechea cetate a Bistriței, din regiunea Cluj, s-a deschis de curînd un teatru de păpuși, în localul casei raionale de cultură.

În premieră s-au prezentat piesele „Mașenka și ursul" și „Giscănelul", puse în scenă cu concursul regizorului Mihail Leonte de la Teatrul de păpuși din Cluj.

Biblioteci volante pe șantiere

MEDIAȘ (de la corespondentul nostru). Colectivul de conducere al clubului întreprinderii „Partizanul Păcii" din Mediaș a hotărît înființarea de biblioteci volante pe toate șantierele întreprinderii. De la înființare și pînă acum, pe 38 de șantiere au fost expediate 12.000 de volume.

CRONICA TEATRALĂ

„PRIETENII EI..." de Viktor Rozov

TEATRUL MUNICIPAL

Deși animatoarea Teatrului Municipal, artista poporului Lucia Sturza Bulandra ne informează cu extraordinară precizie că piesa „Prietenii ei..." se adresează „spectatorilor între 14-17 ani", noi, trecuți vai, de mult de aceste vîrste, nu ne-am simțit mai puțin atrași, înainte de spectacol, de numele lui Rozov, de titlul piesei, de tema ei presimțită. Nici după lăsarea cortinei nu am fost deceptionați, din aceste puncte de vedere, deși trebuie să declarăm din capul locului că „Prietenii ei..." este o lucrare mai slabă decît „Într-un ceas bun", excelenta comedie a aceluiași autor ce se joacă tot acum la Teatrul Muncitoresc C.F.R.

Ideea piesei este excepțional de interesantă și depășește cu mult, prin implicațiuni și perspective teoretice și morale, cadrul dramatic propriu-zis. Am mai avut ocazia, vorbind despre comedia „Într-un ceas bun" să subliniem că Rozov are această mare calitate, proprie inteligențelor ascuțite și chiar adevăratei înțelepciuni, de a trata teme din cele mai vaste, de a diseca idei din cele mai grave, cu simplitate, modestie și umor. Acestui autor îi este caracteristică groaza de retorică și grandilocvență, sub toate formele lor, de la discurs și tiradă pînă la lozincă. De aceea, între altele, el își alege eroii din rîndul oamenilor cei mai obișnuiți ai vieții sovietice, căutîndu-i chiar departe de Moscova, Leningrad sau celelalte mari centre urbane și intelectuale, prin orășelele risipite pe imensitatea pămîntului sovietic. Eroul lui Rozov s-ar putea numi, printr-o adaptare potrivită epocii noastre a faimoasei expresii franțuzești, **tovarășul toată lumea**: oamenii care încap în această denumire trăiesc cu discreție sentimente mărețe și profunde și chiar cînd aceste sentimente părăsesc starea de latență pentru a se manifesta în acte de abnegațiune, eroism și sacrificiu, ei le îmbracă, firesc și modest, în gestul și cuvîntul banalității, al vieții de fiecare zi. Faptele care intervin în viața acestor oameni sînt ele însăși, nu insignifiante, dar obișnuite, fapte din care se țes milioane, zeci de milioane de existențe aoritte să rămînă anonime „între naștere și mormînt", cum spune cineva. Dar aceste fapte: un examen, alegerea unei cariere, o mică dragoste, o maladie (ca în cazul de față) — sînt ca ingustele ferestre medievale, prin care ți se descoperă un orizont cu atît mai vast cu cît ochiul se duce mai departe. Prin faptele mărunte pe care ni le înfățișează Rozov, se întrezărește un orizont sufletesc vast, cu linia pură și fermă, de o limpede strălucire. Conștiința sovietică funcționează în acești oameni modești ca un mecanism impecabil și tăcut, în ale cărui resorturi se simte posibilitatea faptelor celor mai extraordinare. Pentru că eroii lui Rozov sînt în general tineri, am putut afirma că ei reprezintă tînara gardă în clipa de repaus. Dar prin discreția, prin modestia și simplitatea cu care oamenii ăștia glăsuiesc, făptuiesc și rămîn cu un fel de blîndă încăpățînare dar cu adîncă filozofie în limbile anonimatului și ale existenței banale, ferindu-se ca de foc de postura, gesticulația și limbajul sforăitor de eroi, ei dau întregii opere a lui Rozov o marcă de clasicism care devine una din trăsăturile sale caracteristice, distinctive (această trăsătură trebuia neapărat remarcată de regizor și actori și trebuia să constituie un zid în calea anumitor porniri ale întregului ansamblu).

Ideea piesei lui Rozov este că omul sovietic dă o nouă înfățișare și un nou conținut unui sentiment care poate fi numit vechi cît lumea, sentimentul prieteniei. Dar dacă omul sovietic poate proceda la modificarea unor forțe sufletești care datorită vechimii lor par încrustate în însăși constituția psihică umană, constituind un dat permanent al ei, aceasta se datorește faptului că el însuși a fost modificat în chip radical, a fost innoit prin acțiunea modelatoare a unei societăți bazată pe o orînduire socială nouă. Orice act sufletesc individual trebuie deci să aibă o cauză și o corespondență în planul social, colectiv, una neputîndu-se concepe fără cealaltă, și neputîndu-se deci nici demonstra pe calea concretului, calea imaginii artistice. Rozov nu va arăta deci că transformarea sentimentului prieteniei, cu cele mai profunde efecte asupra sufletului individual, își are rădăcinile în mediul social și nu se poate opera decît în cadrul unei colectivități prietenice. El ne face o demonstrație foarte amplă asupra unui caz foarte redus, despre ceea ce se numește **omul nou și societatea nouă**.

Fiecare societate modelînd propriul ei tip de prietenie, era normal ca societatea socialistă să-și nască și să-și modeleze pe ai ei, și e cu totul firesc ca aceasta să reprezinte un salt uriaș față de toate formulele trecutului. În lumea dispariției concurenței și luptei individuale pentru existență, comunicația între sufletul individual și cel colectiv este totală și nestînjenită. Aspirația personală nu este contrazisă de către cea socială, ci dimpotrivă se îmbogățește prin ea, căci interesul celor doi termeni le dictează să se stimuleze reciproc. Se poate într-adevăr vorbi de identitatea morală a sufletului cu individualul, de o împăcare pe care omul o visează de secole și de milenii. În aceste condițiuni, prietenia ca reacțiune de apărare, ca formulă de izolare sau de ajutorare morală reciprocă, prietenia exclusivistă cu adîncul ei sens de ruptură cu societatea și de protest, își pierde cauza sufletească, devine fără scop. Orice necunoscut îți e egal, identic, tovarăș. Găsești înțelegere deplină, încurajare spontană și ajutor dezinteresat, neprecupețit, la un necunoscut pe care nu l-ai văzut niciodată în viața ta, și e firesc să fie așa, căci chiar interesul acestuia, ca particulă a unei societăți absolut omogene, îi dictează să ridice piedicile din calea tovarășului său. Deci prietenia nu mai este un sentiment al intimității individuale, ci o pornire sufletească a unanimității sociale: sîntem toți prieteni, sîntem tovarăși. O, cu siguranță că numele atît de frumos de prietenie și prieten nu va pieri, căci cîmpul restrîns al vieții individuale ne va face întotdeauna să manifestăm acest sentiment nou față de indivizi concreți foarte numărați, foarte puțini. Dar egoismul incontestabil pe care-l conține prietenia de tip vechi a dispărut, a fost înlocuit cu sentimentul mult mai larg de prietenie a tuturor față de toți, cu calitatea superioară de tovarăș. (Merită o prețuire în cadrul acestei cronici dramatice, și ideea că noul concept de prietenie dă, în sfîrșit, conținut concret și eficacitate, altui vechi vis al omului, care se numește prietenia între popoare).

Toate aceste idei, cărora noi le-am dat aci o înșiruire seacă, silogistică, se desprind calde și vii din piesa lui Rozov și din cazul Ludmilei Sarova, tînăra elevă de liceu în pragul examenului de maturitate, care simte dintr-odată că începe să orbească: o maladie năprasnică, unul din acele trăznete ale fiziologiei pe care noi le considerăm blesteme ale destinului, amenință s-o închidă în ladul întunericului și e lesne de înțeles panica, dezamăgirea, disperarea de care este cuprinsă această fată tînără și frumoasă, căreia viața i-a trimis un prim surîs sub forma dragostei. Nu soluțiunea cazului medical interesează, ci soluțiunea cazului moral, căci fata, atîta vreme cît este singură față în față cu năpasta, nu reacționează eroic, și cine n-ar înțelege-o! Dar intervin colegii de școală, profesorii, toată lumea din jurul ei, care înainte de executarea cu rezultat îndoielnic a operației chirurgicale, operează asupra ei o vindecare morală. Toți îi arată, cu dragoste și energie în același timp, că nu va fi abandonată, că își va putea realiza viața, și fericirea, cu ajutorul tuturor; va învăța carte primind lecția orală a colegilor de școală, și, se subînțelege, își va putea duce pînă la capăt toate îndatoririle de membră activă și demnă a societății, cu ajutorul întregii colectivități. Așa dar, înainte de a se încerca grefa lui Filatov, s-a izbutit pe deplin o grefă a conștiinței. Unui simț organic i s-a substituit, prin intervenția pasionată a tuturor, un simț, un văz social, cu mult mai puternic poate. Iată ce înseamnă, iată cine sînt **prietenii ei...** Nu încape îndoială că piesa ar fi fost mai convingătoare, mai emoționantă, dacă Ludmila Sarova nu și-ar fi recîștigat vederea prin operație: această fată oarbă, dar liniștită, optimistă, activă, ar fi radiat o lumină puternică, însăși lumina adevărului, care cuprinde sufletul unei umanități noi. Desigur însă că pe Rozov l-a oprit pe acest drum groaza lui de melodramă, ca și faptul că mediul foarte tineresc în care se petrece piesa cerea mai multă veselie. Indiferent însă de soluția finală, piesa lui Rozov este mai curînd un poem, intrucît e lipsită de conflict dramatic propriu zis, și de înfruntări de oameni: drama e sufletească, iar evoluția piesei este toată pe linia procesului moral. Micile episoade comice ca și zeflemisirea tandră a cîtorva „băieționi" nu pot ataca substanța propriu zisă a operei; și dacă am afirmat că „Prietenii ei..." e mai slabă decît „Într-un ceas bun", aceasta se datorește faptului că, pe o idee de poem, Rozov s-a lăsat prea mult furat de o agitație verbală cu intenție de acțiune. El putea lăsa mai pură, mai înaltă semnificația liric-poematică a piesei, a acestei piese care este totuși o piesă gravă, o De amicitia a epocii noastre.

Ce s-a întîmplat? Regizor și actori s-au scăldat în această piesă fină și nobilă ca într-o comedie grasă. Regizorul Ion Lucian, actor cu multe calități, cu o fizionomie artistică marcată, proprie, s-a situat orbește pe linia hilariantului: el e contaminat, și prediapus desigur și prin genul său actoricesc, de zelul comicului cu orice preț. Rezultatul a fost, cum era de așteptat, dispariția, nu a ideii, căci textul are totuși forța sa intangibilă, dar a emoției și a nuanței. Cîteva exemple: tinerii colegi de școală ai Ludmilei s-au transformat pur și simplu în păpuși infantile, trecînd mecanic de la o înțepenească de comandă la o zburdălnicie factice. Cauzalitatea și continuitatea sentimentelor lor, perfect vizibilă în text, s-a topit în neant și de aceea caracterele nu s-au mai precizat: rezultatul a fost monotonia și arbitrarul în configurația umană a dramei. Părinții Ludmilei — și mai ales tatăl — au fost cu totul expulzați din rolul și semnificația lor firească. Scena finală a fost de o absurditate absolută: după ce Ludmila a fost pusă să țină un discurs cu ochi de halucinată, toată lumea a trecut brusc la zbengăuală într-un ridicol pas de dans, făcîndu-l pe spectator să piardă, tot atît de brusc, emoția de culme cu care se încheie întreaga volută a piesei. Atîta superficialitate nu ne-a fost dat să vedem de multe ori, și dacă tov. Ion Lucian are intenția de a insista pe linia regiei, ar face bine, pentru a păstra stima și simpatia pe care le inspiră ca actor, să se pătrundă de ideea că arta e un lucru foarte grav, și că poți fi formalist chiar cînd încerci să fii hazliu.

Superficialității și simplificării regizorale i-a corespuns cu abundență o egală superficialitate a interpretării. Acest ansamblu de actori tineri a avut prilejul de a da un examen în fața publicului, cu o piesă plină de posibilități. Și e bine să se știe, că, cu excepția lui Puiu Hulubei, întregul ansamblu n-a reușit acest examen. Cauzele acestui eșec care țin de calitățile actoricești propriu zise, vin numai în al doilea rînd, căci dintre tinerii interpreți pot ieși încă actori buni și utili. În primul rînd stau cauze care țin de pregătirea sufletească și morală: acești actori n-au putut probabil să pătrundă în sufletul nou al eroilor pe care i-au interpretat. Ei s-au mulțumit să ia de la garderobă un costum și un nume și să ne dovedească inaptitudinea lor pentru problematica morală. De aceea, nu-i mai cităm unul cîte unul, ci le dăm, cu toată simpatia, cu speranța că dezamăgirea pe care ne-au provocat-o va fi trecătoare, un sfat: să-și pregătească inima, spiritul, și chiar trupul, pentru arta unei epoci care urmărește cu mare sete de absolut imaginea unui om nou. La temelia chipului artistic al tînărului vremii noastre nu poate sta decît un tînăr cu adevărat pornit pe drumul reînnoirii și înălțării morale. Să-și ridice nivelul intelectual, să-și ridice și mai mult nivelul ideologic, să devină oameni de inimă, oameni de cultură și oameni pentru care viața și arta se comandă una pe alta, supunîndu-se unui ideal suprem, căruia nimeni nu-i poate trage chiulul prin subterfugii învechite și facile. Atunci, numai atunci, se vor putea considera adevărați actori, atunci vor juca bine.

RADU POPESCU

CĂRȚI NOI

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ȘI ARTA:

DR. PETRU GROZA: Prin țara celor șase sute de milioane — *344 pagini* — *8,40 lei*

DEMOSTENE BOTEZ: Curcubeu peste Dunăre — *272 pagini* — *4,90 lei*

NICUȚA TANASE: M-am făcut băiat mare — *156 pagini* — *1,50 lei*

IN EDITURA CARTEA RUSĂ:

LEONID LEONOV: Pădurea rusească (Traducere de I. Igiroșianu, Xenia Stroe și T. Solescu) — *788 pagini* — *22,40 lei*

N. CIUKOVSKI: Cerul Balticei (Traducere de M. Spiridonoanu și N. Stoian) — *632 pagini* — *11,70 lei*

IN EDITURA TINERETULUI:

FLORIN MUGUR: Romantism — *100 pagini* — *2 lei*

LEONID PETRESCU: Cearta furtunilor — *144 pagini* — *2,40 lei*

NEGRU pe ALB

Colecția „Miorița"

Nu de mult, privirile obișnuiților cercetători ai noutăților de librărie au fost atrase de niște cărțulii cu coperțile viu colorate, purtînd specificul plasticii noastre naționale.

Se pare că Editura Tineretului, sub auspiciile căreia au apărut aceste tipărituri, cele dintîi ale colecției „Miorița", își propune să continue mai departe seria, destinînd-o în exclusivitate problemelor de folclor. Această promisiune, confirmată prin periodicitatea corectă a numerelor colecției (pînă acum a apărut aproximativ o carte pe lună) este susținută și de o a doua promisiune de bun augur. Prin conținutul, comentariile și prezentarea lor grafică, primele trei cărți satisfac pretențiile cititorilor exigenți, fiind de bună seamă bine primite de tineretul școlăresc căruia i se adresează în primul rînd.

Primul volum al colecției intitulat: „Literatură populară" adună culegerile și prelucrările de folclor ale lui Mihail Eminescu. Îngrijitorul ediției, I. D. Bălan, care este și autorul prefeței, a îmbinat cu pricepere criteriul științific cu prezentarea accesibilă maselor mai largi de cititori. Prin aceasta, ediția este menită să cunoască o mai mare popularitate decît aceea a lui D. Murărașu de pildă, care, judecînd după aparatul său critic, amplu și minuțios, este accesibilă unui număr mai restrîns de cititori, sau decît ediția lui Ilarie Chendi față de care noua prezentare este mai consistentă. Este inexplicabil însă de ce volumul închinat culegerilor și prelucrărilor folclorice ale lui Mihail Eminescu nu a inclus în ediția asemenea piesa cu basmul „Făt-Frumos din lacrimă" sau proverbele, deși titlul cărții („Literatură populară") nu justifică omiterea lor și limitarea în exclusivitate la producția poetică, așa cum au făcut de fapt editorii.

Următoarele două volume (G. Cătană: „Povești poporale din Banat"; V. Alecsandri: „Poezii populare") îngrijite de Marin Bucur și respectiv I. D. Bălan ni se înfățișează în aceeași ținută îngrijită. De remarcat reeditarea basmelor lui G. Cătană, fapt ce ne îndeamnă să presupunem că editura și-a făcut din reeditarea vechilor culegeri și prelucrări de folclor, în cea mai mare parte necunoscute publicului cititor de astăzi, o sarcină de cinste.

Prin inițierea acestei colecții, Editura Tineretului are meritul de a fi redat cititorilor un bun care li se cuvenea de mult. Este de dorit însă ca această bună inițiativă să fie continuată nepierzîndu-se nimic din rîvna strădaniilor de început.

Fantezie

În ultima vreme, jurnalele cinematografice de actualități au progresat foarte mult, devenind într-adevăr interesante și atractive. Succesiunea rapidă a unor subiecte, varietatea deosebită a temelor, introducerea satirei și altele, au ridicat calitatea jurnalelor și vădesc preocuparea producătorilor de a realiza un lucru util și plăcut. Preocuparea de a găsi mereu nou a antrenat pe operatorii, pe regizorii și pe redactorii studioului „Alexandru Sahia" spre căutarea unor teme cît mai variate. Și trebuie remarcat că strădania a dat rezultate frumoase, dovedind inițiativa și fantezia celor ce formează acest colectiv harnic.

Cu atît mai surprinzător mi s-a părut deci apariția în ultimul jurnal de actualități a subiectului privind calitatea cărților. Nu pentru că această critică n-ar fi justă. Dimpotrivă. Nici pentru că din punct de vedere artistic n-ar fi bine realizat. Reacția publicului spectator arată contrariul. Surprinderea vine de acolo de unde scenele prezentate în acest subiect de jurnal sînt aidoma cu scenele dintr-un subiect despre calitatea tipăriturilor, care putea fi văzut iarna trecută pe ecranele cinematografelor poloneze în cadrul unui jurnal de actualități produs de cineaștii polonezi.

În elanul lor lăudabil de a-și tîrgi tematica, tovarășii de la studioul „Alexandru Sahia" au ajuns cam departe. Tot prea departe au ajuns și cu însușirea experienței tovarășilor noștri de peste hotare.

Cît privește fantezia dovedită de astă dată, ei bine, au avut fantezia să creadă că un plagiat poate rămîne nedescoperit.

Ghicitori

Cine urcă și coboară
Pär-a se sluji de scară?

Temperatura, iftul, helicopterul,
o piatră aruncată în baltă, ciocîrlia sau fantezia poetului Ștefan Fătulescu pornit să îmbogățească literatura contemporană cu o broșurică de „Ghicitori" publicată recent în Editura Tineretului. Ceea ce pare a fi mai problematic este felul în care cititorii de vîrstă preșcolară cărora li se adresează această operă vor ține pasul cu imaginația bucuroasă a autorului. CimilitURile dumneaului devin uneori un mister de nepătruns chiar și pentru adulți. Pentru conformitate, dăm aici cîteva probe. Încercați de pildă să descoperiți ce intenționează autorul să ne sugereze prin următoarea caracterizare:

Din belșug se află-n lac
Și nu face oac-oac-oac:
Ei și umbrii, cît e vara,
Nu le-ajungi la nas cu scara!

Recunoașteți că e foarte greu de aflat. Nu e nici o rușine. Norocul nostru că autorul ne șuflă modest și discret în josul strofei: „apa"! Da? Hm! Bine, că se află în lac admitem, că nu face oac-oac-oac, fie, dacă dorește dînsul, dar că nu-i ajungi la nas cu scara...!? Asta cum vine? Și ei și umbrii... De ce? Enigmă.

Rufe negre pe-albă sloată
Pune la uscat, afară.

Tocul și penița, (cheia șaradei de mai sus) pun literele la uscat afară, la soare și vînt, înșirate pe... o frînghie albă. De vreme ce a mers povestea cu apa, merge și asta cu rufele, ca de altfel și aceea cu bocancii...

Veșnic merg nedespărțiți,
Dar la pas, nepotriviți.

Și acum după ce ne-am obișnuit cu „stilul" putem să cădem de acord în continuare că luna e un

Fund strălucitor de cană,
Bască pusă pe șprinceană,
Virgulă și-apoi nimic,
Învățații cum îi zic?

p.a.m.d.

LECTOR

Mai multă grijă pentru întreținerea fondului de locuințe

Pe marginea răspunsului primit de ziarul nostru de la Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale

În ziarul nostru au apărut în ultimele luni numeroase materiale privind problema întreținerii fondului de locuințe. Aceste materiale care relatau despre succesele dobîndite în acest domeniu precum și despre lipsurile ce se mai constată în unele orașe în întreținerea fondului de locuințe, au avut un larg răsunet în rîndurile locatarilor și mai cu seamă în rîndul lucrătorilor și al activiștilor din aparatul de stat care se ocupă de rezolvarea acestor probleme. În legătură cu aceasta la redacție au sosit numeroase scrisori ca răspuns la articolele publicate.

Așa bunăoară, zilele trecute am primit o scrisoare de la direcția generală a gospodăriilor comunale din Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale. În această scrisoare se arată că „articolele privind importanta problemă a întreținerii fondului de locuințe, publicate de ziar, au contribuit în bună parte la lămurirea unor laturi ale acestei probleme și desigur la îmbunătățirea muncii... Pentru o dezbatere mai temeinică a acestei probleme — continuă scrisoarea — vă trimitem alăturat un material care analizează noi aspecte legate de întreținerea fondului de locuințe".

Reproducem în continuare din materialul primit de la Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale.

Deficiențe constatate și...

Pentru a cunoaște mai îndeaproape situația întreținerii fondului de locuințe, Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale a organizat numeroase consfătuiri regionale la care au luat parte toate organele locale interesate în problema creării de condiții bune de locuit pentru oamenii muncii. Cu prilejul acestor consfătuiri, participanții au scos la iveală o serie de lipsuri care mai dăinuie în acest sector de activitate. S-a arătat printre altele că în unele orașe din regiunile Baia Mare, București, Cluj, Hunedoara, Iași, Pitești, etc. au rămas mult în urmă reparațiile capitale. Această situație se datorește mai multor cauze. În primul rînd trebuie arătat că lucrările de reparații capitale date de I.L.L.-uri pentru executare trusturilor regionale de construcții locale nu au fost realizate în multe orașe la termenele fixate prin contracte. La aceasta a contribuit și faptul că unele comitete executive ale sfaturilor populare din regiunile amintite nu au îndrumat îndeaproape întreprinderile de locuințe și localuri pentru a depista din vreme clădirile ce necesită reparații capitale și nu au obligat serviciile regionale de proiectări să întocmească din vreme proiectele necesare.

În afară de aceasta mai trebuie adăugat că în unele regiuni cum sînt bunăoară Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară și orașul Birlad fondurile alocate pentru reparații capitale au fost folosite în alte scopuri pentru restructurări și amenajări de pildă. De asemenea, în orașele Stalin, Iași, Bacău și Constanța s-au efectuat în mod nejust reparații capitale care au costat mai scump decît construirea unor locuințe noi.

La consfătuirile care s-au ținut au reieșit și alte deficiențe care au stînjenit buna desfășurare a muncii în domeniul întreținerii fondului de locuințe. În unele orașe (Brăila, Galați etc) calitatea lucrărilor realizate lasă mult de dorit; în alte locuri aceste lucrări au fost răspîndite pe întreg cuprinsul orașului, s-a făcut risipă de materiale, nu s-au asigurat angajaților condiții bune de muncă, ceea ce a făcut ca în acest sector să existe o mai mare fluctuație a forțelor de muncă.

Firește că aceste lipsuri se datoresc în bună măsură și direcției generale a gospodăriei comunale din minister, care nu a efectuat o temeinică muncă de îndrumare și control pe teren, limitîndu-se doar la a da îndrumări scrise, lipsite de efect și operativitate. De asemenea Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale nu a sprijinit în suficientă măsură sfaturile populare spre a obține fonduri și materiale suficiente pentru lucrările ce trebuiau efectuate.

...Măsuri de îndreptare

Față de această situație, Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale a luat în ultima vreme o seamă de măsuri care au și început să dea rezultate. Așa bunăoară, pentru mărirea capacității de lucru s-au acordat întreprinderilor de locuințe și localuri fonduri necesare pentru procurarea mijloacelor de transport și a utilajelor pentru ateliere. Cu ajutorul întreprinderilor din industria locală s-au confecționat utilaje pentru atelierele de tîmplărie și finichigerie. Colaborînd cu institutele de proiectare, ministerul a obținut întocmirea în termen util a proiectelor necesare realizării planului de investiții. În același timp au fost elaborate normele de timp și producție pentru lucrările de reparații.

Pentru a ajuta mai temeinic activitatea întreprinderilor de locuințe și localuri ministerul a organizat deplasări în regiunile Pitești, Galați, Iași, Bacău, Stalin, Cluj, Hunedoara, Constanța, București, Baia Mare, Oradea, Suceava și Regiunea Autonomă Maghiară. Cu ajutorul delegaților trimiși din minister în orașele de pe cuprinsul acestor regiuni, întreprinderile de locuințe și localuri au adoptat o nouă formă organizatorică prin crearea de administrații de clădiri dotate cu echipe de muncitori și tehnicieni care vor putea executa mai operativ întreținerea locuințelor.

Tot ca o urmare a măsurilor luate la o serie de I.L.L. (Iași, Piatra Neamț, Roman, Turda, Tg. Mureș, Reghin) se aplică munca în acord ceea ce are rezultate pozitive în grăbirea lucrărilor. Ar trebui de menționat faptul că la I.L.L. Piatra Neamț și Bacău au fost organizate ateliere de reparații cu un bogat sortiment de mașini-unelte, instalate în localuri bine amenajate.

Firește că s-au obținut, în urma măsurilor luate, și alte rezultate în acțiunea de întreținere a fondului de locuințe. Cu toate acestea, în acest domeniu mai continuă să existe încă multe lipsuri. Aceste lipsuri sînt cunoscute de minister. Le cunosc bineînțeles și locatarii, precum și organele locale din diferite orașe. Pentru înlăturarea acestor lipsuri este necesară o muncă perseverentă. Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei Locale va continua să urmărească îndeaproape aplicarea măsurilor ce au fost luate în acest domeniu. Este necesar însă ca și sfaturile populare să se ocupe cît mai temeinic de această problemă. Locatarii și în primul rînd deputații sfaturilor populare pot da un ajutor prețios în această privință. Cu sprijinul lor întreprinderile de locuințe și localuri își vor putea îmbunătăți munca pentru a face față cu succes sarcinilor ce le au.

SPORT

Întîlnirile de fotbal de astăzi

Ultimele partide restante ale campionatului categoriei A. de fotbal sînt programate azi la *Timișoara* (Știința—C.C.A.), *Ploești* (Energia Flacăra—Dinamo București) și *Cluj* (Știința—Progresul Oradea).

Programul fotbalistic din Capitală este asigurat astăzi de „cuplajul" ce se desfășoară pe Stadionul Giulești: ora 10,30: *Locomotiva București—Progresul București* (meci amical); ora 12,15: *Progresul C.P.C.S.—Locomotiva Iași* (campionatul categoriei B).

Program interesant la rugbi

Amatorii de rugbi din Capitală au astăzi în perspectivă un program interesant.

Pe stadionul Dinamo, de la ora 11, se va desfășura partida de campionat *Dinamo București—C.C.A.*

În continuare, de la ora 12,30, pe același teren se va consuma finala campionatului R.P.R. de juniori, pentru care sînt calificate formațiile *Energia M.T.D.* și *Locomotiva Griviița Roșie*.

Hipism

În programul reuniunii alergărilor de galop de astăzi, de la hipodromul Băneasa, la loc de cinste este situat premiul Banu Mărăcine, în care *Cezar* și *Șovar*, principalii reprezentanți ai cailor în vîrstă de doi ani, își vor măsura forțele cu o serie de „vîrstnici" care știu să galopeze: *Slănic, Marișca, Hățiș, Argint* și *Fiul Meu*.

Pentru cali de prima categorie mai e rezervat premiul Cordon Rouge, distanța 2.300 metri, un handicap limitat în care se vor alinia la start cea mai mare parte din cali noștri fruntași: *Chiparos* (V. Hutuleag) 60 kg., *Vestal* (M. Cîmpeanu) 59 kg, *Petrică* (St. Botescu) 57½ kg., *Cazac* (Gh. Stolan) 54½ kg., *Galda* (C. Iorga) 51 kg.

Începutul reuniunii este fixat pentru ora 12.

Campionatul republican de atletism pe echipe

Stadionul Republicii din Capitală a găzduit ieri întrecerile primei zile din cadrul etapei a VIII-a a campionatului republican de atletism pe echipe.

Deși desfășurate pe un timp nefavorabil, întrecerile au fost vii disputate și în unele probe s-au înregistrat rezultate bune. Astfel la 80 metri garduri fete, Ana Șerban (Știința) a realizat 11,5 secunde iar Liana Jung (C.C.A.) 11,9 secunde, Mihai Raica (Energia Constructorul) a aruncat discul la 48,75 metri, iar Maria Diți (Progresul) a realizat 44,22 metri la aruncarea suliței fete.

Rezultate bune s-au înregistrat și la aruncarea greutății fete, probă în care Ana Roth Coman (Dinamo) a aruncat 13,57 metri iar Erika Scherer (Știința) 13,01 metri.

Echipa de ștafetă 4x100 m. băieți a Asociației Știința a realizat cel mai bun timp în această probă: 43,1 secunde învingînd echipele Dinamo și Voința.

SPECTACOLE

CINEMATOGRAFE: *Patria, Înfrățirea între popoare, Libertății*: Aida; *Republica* (cinemascop): Povestiri din Roma; completare: Primele semne; *Magheru, Doina, G. Coșbuc*: Romanță berlineză; *V. Alecsandri, București, Al. Sahia, 1 Mai*: Bigamul; completare: Th. Aman; *I. C. Frimu, Al. Popov, Volga*: Primul eșalon; *Maxim Gorki*: Vietnamul; *Timpuri Noi*: Prin Delta Nilului spre Alexandria; *Gol*: Bella Bartok; în colibă arde focul; *Lumina, Miorița, N. Bălcescu*: Într-un magazin universal; *Central, Olga Banele*: Rude străine; *Victoria, Mogilor, Cazul Rumeanțev; Ilie Pintilie*: Mexicanul; *Gh. Doja*: Fiul; *Griviița*: Giuseppe Verdi; *Vasile Roaită*: Afacerea Protar; completare: Fetița mincinoasă; *Cultural*: Salonul nr. 9; *Unirea*: Chitarele dragostei; *C. David*: Intîlnirile; *T. Vladimirescu*: Voința; *Aurel Vlaicu*: Contele de Monte Cristo (seria I-a); *Arta*: Contele de Monte Cristo (seria II-a); *Munca*: Muzică cu bucluc; *Donca Simo*: Dosarul 306; *Tineretului*: Ernst Thälmann, conducătorul clasei sale; *Popular*: Marile manevre; *M. Eminescu*: Soarta lobodarului; completare: Învățătoarea; *8 Mai*: Urme pe zăpadă.

Protestul ziariştilor şi studenţilor din Capitală împotriva campaniei de minciuni şi calomnii lansate de posturi de radio şi oficine de presă din occident la adresa ţării noastre

Adunarea de la Casa Ziariştilor

Simbătă la amiază a avut loc la Casa Ziariştilor din Bucureşti o adunare de protest a ziariştilor împotriva calomniilor provocatoare răspîndite cu privire la ţara noastră de un şir de organe reacţionare de presă, de postul de radio „Europa liberă" şi alte posturi de radio occidentale.

Au participat numeroşi ziarişti din Capitală, precum şi corespondenţi ai presei străine.

Adunarea a fost deschisă de tov. Vasile Dumitrescu, preşedintele Uniunii Ziariştilor din R.P.R., care a subliniat că în ultima vreme cercurile reacţionare, care desfăşoară o campanie calomnioasă, provocatoare împotriva ţării noastre, împotriva cuceririlor poporului muncitor pe calea construirii socialismului, şi-au înţeţit aceste acţiuni. O serie de agenţii de presă occidentale ca United Press, Associated Press, ziare ca „New York Times", „Daily Telegraph", „L'Aurore", „Le Figaro", anumite organe de presă elviţiene şi italiene, posturi de radio ca „Vocea Americii", „Europa liberă", Paris, Londra, Roma, Madrid, răspîndesc cu nerusinare minciuni grosolane cu privire la ţara şi poporul nostru. Slujind interesele atîţătorilor la război, scribii venali de la aceste organe de presă şi radio urmăresc ca prin minciunile şi atîţările lor să lovească în cuceririle socialiste ale poporului nostru muncitor, să submineze prietenia între popoare, pacea lumii. Noi considerăm că este de datoria noastră — a spus vorbitorul — de a da o ripostă categorică acestor provocatori, acestor organizatori de comploturi şi de crime.

A luat apoi cuvîntul tov. Virgil Dănciulescu, redactor la ziarul „Romînia liberă".

Referindu-se la faptul că în ultima vreme, unii reprezentanţi ai presei occidentale care deservesc pe stăpînii lor reacţionari denaturează în chip răuvoitor şi sistematic realităţile din ţara noastră, calomniază opera de construire a socialismului, cauză scumpă a poporului nostru, vorbitorul a spus: Înfierăm cu energie activitatea acestor oameni, socotindu-i neoamenii de profesie de gazetari, nişte oameni care mint, denaturînd fără ruşine realitatea.

A vorbit apoi tov. I. Fintînaru, redactor la ziarul „Scînteia", care a spus:

Noi, ziariştii, şi în special cei care ne ocupăm cu politica externă, nu aflăm pentru prima oară despre viermăria, despre fabrica de minciuni, pe care o reprezintă presa reacţionară şi despre scribii lipsiţi de conştiinţă şi de demnitate care stau în slujba ei.

Despre un asemenea scrib vreau să vă vorbesc aci.

I. Fintînaru a relatat cum ziaristul american W. Hangen, corespondentul ziarului „New York Times", care a stat de vorbă cu dînsul a transmis ziarului său o ştire plină de denaturări şi acorneli mincinoase cu privire la această convorbire şi alte ştiri inventate despre ţara noastră. Vorbitorul a arătat că textul apărut în „New York Times" a fost folosit de posturile de radio „Vocea Americii" şi „Europa liberă" într-o formă şi mai grosolan falsificată pentru a calomnia şi denigra ţara şi poporul romîn, a prezenta fapte şi situaţii inexistente la noi, pentru a învenina atmosfera internaţională şi a aţîţa spiritele. Aceleaşi forţe ale reacţiunii internaţionale care au inspirat şi sprijinit crimele contrarevoluţionare din Ungaria îşi fac iluzii că prin aceste minciuni şi calomnii vor izbuti să provoace tulburări şi provocări şi în alte părţi. Interesele păcii cer ca să fie curmată propaganda mincinoasă a acestor scribi.

Cuvîntul nostru al ziariştilor romîni se alătură cuvîntului milioanelor de oameni iubitori de pace care înfierează propaganda războinică dusă de o serie de ziare şi posturi de radio occidentale.

În cuvîntul său, publicistul Radu Popescu a relevat calomniile şi zvonurile mincinoase pe care le publică în ultima vreme pe socoteala ţării noastre presa reacţionară din occident.

Între noi şi ei e o lume întreagă în a cărei ureche zbîrnîie neîncetat vestea mincinoasă, noutatea otrăvită, faptul scornit pentru scopuri care nu au deloc caracterul inocent al unei senzaţionale bombe gazetăreşti. Ei vor un incendiu universal, ei vor să bată tunurile la toate răscrucile lumii, ei vor valuri şi fluvii de sînge pentru a restabili în vechile lui poziţii pe acel monstru care se numeşte capitalism.

Un oarecare scriitor burghez a declarat odată despre presa reacţionară că este „murdăria mîinilor şi prostituţia ideilor". Şi aşa este, dar nu este deajuns. Căci acea presă care culege picături din sîngele vărsat pe caldarîmurile Budapestei pentru a le amesteca şi fierbe în eprubeta unei noi ticăloşii devine măsluitoarea adevărului şi sclava crimei. Acea presă, care calcă în picioare adevărul a sute de milioane de oameni muncitori şi curaţi, pentru a servi lăcomia şi răzbunarea unei cete de foşti exploatatori.

În numele conştiinţei mele mă ridic cu indignare împotriva celor care transformă presa în armă a minciunii şi o trec astfel în rîndul armelor demente, alături de arma termonucleară cu care am fost de atîtea ori ameninţaţi. Presa care este expresia realităţii, adică a vieţii, trebuie să rămînă şi să ridice glasul ei superb acolo unde e adevărata sa menire: lîngă adevăr şi lîngă aspiraţiile celor mulţi!

A vorbit apoi tov. T. Marinescu, director general adjunct al Radiodifuziunii, care a arătat între altele:

Se cuvine să înfierăm cu indignare în primul rînd acele cercuri reacţionare cărora presa coruptă, presa vîndută, le serveşte în mod nemijlocit. Noi nu putem să uităm nici un moment că oricît de absurde, oricît de grosolan ticluite ar fi minciunile pe care le publică ele fac parte dintr-o campanie care se duce cu un ţel precis: crearea unei atmosfere propice aventurilor, propice agresiunii, încurajarea faţişă a reacţiunii, a fascismului, reprimarea forţelor democratice, progresiste din ţările capitaliste.

Despre minciunile care au fost difuzate pe seama noastră în ultimele săptămîni, desigur că noi nu putem avea decît dispreţ; cu acelaşi dispreţ tratăm iluziile în care se leagănă duşmanii noştri şi presa care-i serveşte, că asemenea informaţii provocatoare ar putea opri poporul nostru din drumul pe care şi l-a ales.

Condamnînd cu indignare activitatea murdară dusă de anumite ziare şi posturi de radio din lumea capitalistă, este necesar totodată să arătăm că, din fericire, se găsesc şi în lumea capitalistă şi în presa burgheză, oameni care au păstrat atîta cinste, care au păstrat atîta luciditate încît să vadă limpede ce rol nefast are o asemenea activitate ca aceea a „Europei libere" şi, mai mult decît atît, să cheme cu hotărîre la oprirea ei.

De aceea, odată cu sentimentul nostru de indignare, trebuie să-i exprimăm şi pe aceia de satisfacţie şi de încredere că există — şi noi credem că ei vor fi tot mai mulţi — aceia care văd limpede lucrurile şi care îşi alătură glasul lor glasului tuturor celor care, în lumea întreagă, înfierează monstruoasa campanie dusă în prezent cu scopul de a tulbura pacea lumii şi de a lovi în ţările socialiste, de a lovi în tot ce este scump oamenilor muncii.

A luat apoi cuvîntul acad. Zaharia Stancu care a spus:

Ziaristul trebuie să lupte pentru o credinţă, pentru o idee. El trebuie să rîvnească ca ideea lui, credinţa lui să biruie şi să-i slujească pe cei mulţi — muncitorii, ţăranii. Pentru aceasta nu m-am despărţit niciodată de presă. Presa are o mare putere de influenţă asupra cititorilor. Gîndul spus prin gazetă este citit de sute de mii de oameni, de milioane de oameni.

Totodată am avut un dispreţ desăvîrşit pentru acei „ziarişti" ce inventează fapte care nu există, induc în eroare opinia publică, o amăgesc, o atîţă, o îndeamnă să apuce pe căi care duc la tulburarea liniştii popoarelor, la vărsări de sînge, la război.

Am avut prilejul în ultimul an să stau de vorbă cu nenumăraţi ziarişti străini care au venit să viziteze ţara noastră şi care au fost primiţi aici cu tradiţionala ospitalitate a poporului nostru. Ei au văzut ţara noastră de la o margine la alta, au stat de vorbă cu cine au voit, au fotografiat ce au voit. Am crezut că aceşti oameni văzînd munca poporului nostru, efortul poporului nostru pentru a-şi făuri o viaţă nouă, mai bună şi mai dreaptă, vor încerca de a răspîndi minciuni grosolane pe seama poporului nostru şi vor recunoaşte, măcar în parte, realizările regimului nostru de democraţie populară.

În unele cazuri aşteptările noastre au fost împlinite; în altele ne-am înşelat amar.

Desfăşurarea tragicelor şi regretabilelor evenimente din Ungaria a pus presa occidentală în situaţia de a-şi da şi mai mult arama pe faţă. Am văzut cîteva ziare din apus. Am ascultat în ultimele săptămîni emisiunile unor posturi de radio din apus: postul de radio Londra, în emisiile sale în limba romînă, postul de radio Paris, în emisiile sale în limba romînă, „Vocea Americii" şi „Europa liberă".

Într-una din emisiile peste care am dat întîmplător a doua zi după ce începuse să se desfăşoare evenimentele din Ungaria, am auzit o voce venind parcă din fundul unui mormînt şi folosind un limbaj pe care eu l-am cunoscut în epoca în care se pregătea venirea fasciştilor la putere în Romînia, şi pe care l-am auzit în timpul guvernului legionaro-antonescian.

Un legionar aciuit la postul „Europa liberă" dă instrucţiuni şi îndemnuri la asasinate, la vărsări de sînge, la răscoală a poporului împotriva guvernului, a ţării, împotriva comuniştilor. Această voce era a unuia dintre numeroşii fascişti implicaţi în asasinatele de la Jilava, implicaţi în asasinatele care au avut loc la Bucureşti în timpul rebeliunii legionare. Cu autoritatea „morală" pe care putea s-o aibă un asasin cu mîinile pline de sînge, îndemna poporul romîn la vărsare de sînge.

Protestez împotriva faptului că asemenea voci vin spre ţara noastră prin întuneric, de pe teritoriul unui stat străin fie că acel stat străin este Germania federală sau Italia, Statele Unite ale Americii, Anglia, Franţa. Protestez împotriva faptului că guvernele acestor state se slujesc de asasini, de vechi şi cunoscuţi fascişti romîni implicaţi în crime şi în omoruri în propaganda lor de subminare a statului nostru, cu atît mai mult cu cît noi avem cu cele mai multe din aceste state raporturi diplomatice normale.

Cerem desfiinţarea postului de radio „Europa liberă" slujit de criminali în scopuri criminale!

Noi cerem să se respecte adevărul, să nu se mai vîntură minciuni şi calomnii cu privire la ţara noastră.

Cu prilejul evenimentelor din Ungaria am mai auzit la posturile de radio apusene şi vocile cîtorva foşti oameni politici romîni, care au fost între cele două războaie fie într-un guvern, fie în altul, miniştri în această ţară. Noi, cei mai în vîrstă l-am cunoscut la timpul lor foarte bine.

Aceste triste şi jalnice epave nu au îndreptăţirea să dea astăzi sfaturi poporului romîn ce să facă. Poporul romîn i-a izgonit de mult. Poporul romîn dacă îşi aminteşte de numele lor şi de figurile lor, aceste amintiri sînt pline de dezgust.

Pentru mine însă constituie o mirare că asemenea otrepe politice care nu au de ani şi ani legătură cu poporul nostru, pot fi oploşiţi în statele străine apusene şi li se poate pune la îndemînă pagini de ziar pentru a denigra poporul romîn, li se pot pune sub gură microfoane la care ei pot să vorbească.

Poporul romîn cunoaşte foarte bine pe oamenii care vorbesc la „Europa liberă" şi la posturile de radio apusene.

Noi respingem calomniile lor şi protestăm împotriva prezenţei lor la acele posturi de radio. Noi vestejim pe calomniatorii poporului romînesc şi vestejim şi trebuie să le spunem să înceteze cu acţiunile lor criminale, de trădători ai poporului romîn.

Drumul nostru este un drum limpede, care merge înainte. Drumul nostru este acela pe care de bună voie şi l-a ales poporul nostru.

Construim socialismul. Ne construim o viaţă nouă. Sîntem dornici şi bucuroşi de pace. Să înceteze propaganda de aţîţare care pune în pericol pacea lumii. De la drumul nostru nu ne va abate nimeni niciodată!

În încheierea adunării tov. Nestor Ignat, vicepreşedinte al Uniunii Ziariştilor, a dat citire unei moţiuni în care se arată între altele:

Adunarea ziariştilor din Bucureşti, din 17 noiembrie 1956 îşi exprimă profunda înfiorare faţă de ştirile false, cu caracter provocator la adresa ţării noastre, răspîndite de reprezentanţii unor ziare şi posturi de radio din Occident.

Organizatorii contrarevoluţiei, îndreptată împotriva cuceririlor şi intereselor poporului maghiar în ura lor împotriva popoarelor iubitoare de pace, au declanşat o campanie furibundă de minciuni şi calomnii la adresa ţării noastre şi a celorlalte ţări socialiste.

Scopul unor agenţii de presă occidentale ca „United Press", „Associated Press", ziare ca: „Daily Telegraph", „L'Aurore", „Le Fagaro", al posturilor de radio cum sînt: Vocea Americii, Radio Paris, Roma, Europa liberă, este clar: inducerea în eroare a opiniei publice, întreţinerea războiului rece.

De altfel, asemenea acţiuni ostile ţării noastre li-au rămas nouă în ele. Ele servesc scoporilor murdare ale aceloraşi cercuri care de ani de zile încearcă zadarnic prin organizarea de diversiuni şi lansarea celor mai josnice calomnii, să submineze orînduirea de stat din ţările socialiste.

Ne adresăm tuturor ziariştilor cinstiţi, cerîndu-le ca, prin scris, să demaşte pe organizatorii acestor campanii calomnioase, să facă cunoscut opiniei publice adevăratul scop urmărit de cercurile reacţionare internaţionale, adversare ale păcii şi înţelegerii între popoare. Este de datoria noastră comună să împiedicăm ca profesiunea de ziarist să fie dezonorată de indivizi venali, de scribi fără conştiinţă şi demnitate care se pun în slujba cercurilor agresive, organizatoare de comploturi împotriva păcii şi înţelegerii între popoare.

(Agerpres)

Adunarea de la Facultatea de ştiinţe juridice

Sînt sigur că dacă — prin absurd — ar mai trăi în zilele noastre baronul Münchhausen, celebrul mincinos, ar avea tot dreptul să fie gelos pe confraţii săi de la postul de radio „Europa liberă". Şi nu numai pe ei... Baronul Münchhausen ar putea să emită pretenţii justificate în legătură cu atribuirea drepturilor de autor pentru minciunile grosolane pe care le debitează pe seama ţării noastre o seamă de scribi (dacă pot fi numiţi aşa) de la oficinele şi agenţiile de presă capitaliste. Una dintre aceste sfruntate minciuni este aceea că în ţara noastră ar fi avut loc, pasă-mi-te, „turburări studenţeşti". Ca să respectăm limbajul, dacă într-adevăr i-a „turburat" ceva pe studenţii din ţara noastră, atunci i-au „turburat" într-adevăr născocirile calomnioase puse pe seama lor de incorigibilii adepţi ai inegalabilului Münchhausen, stipendiaţi de cercurile capitaliste din străinătate.

Am avut ieri după amiază prilejul să asist la mitingul studenţilor din Capitală, care a avut loc în aula Facultăţii de Ştiinţe Juridice. Studenţii veneau tocmai de la cursuri, după o zi de învăţătură. Am fost martorul unui protest unanim, al unei indignări care şi-a găsit o expresie puternică în cuvintele pe care le-au spus vorbitorii. Ei şi-au manifestat mînia lor împotriva acelora care împroaşcă cu noroi tineretul studios al ţării noastre. Gogonaţele minciuni emise de ziarele şi posturile de radio imperialiste au fost înfierate cu vehemenţă şi demnitate în modul cel mai clar cu putinţă. Din cuvintele ascultate s-a desprins cu claritate adevărul, hotărîrea studenţilor din patria noastră de a informa studenţii din ţările capitaliste că tinerii din Republica Populară Romînă sînt profund ataşaţi regimului nostru democrat-popular, partidului şi guvernului care îşi manifestă continuu grija pentru a le asigura condiţii cît mai bune de învăţătură şi de viaţă.

În acest sens, deosebit de concludente au fost numeroasele luări de cuvînt rostite la acest miting. Socotim reproducerea lor edificatoare. Iată de pildă, ce a spus tov. Constantin Butaş, asistent, împuternicitul cu organizarea Asociaţiilor studenţeşti din Universitatea „C. I. Parhon":

Oficine imperialiste au publicat în ultima vreme o serie de calomnii respingătoare despre studenţimea noastră sub titluri ca: „Tulburări în Romînia", „Ciocniri între studenţi şi poliţie", „Demonstraţii studenţeşti în Romînia", şi altele ca acestea care de care mai năstruşnice.

Nu este pentru prima oară cînd aceşti duşmani ai civilizaţiei şi ai progresului uman, ai independenţei naţionale şi de stat a popoarelor se dedau la asemenea scorneli şi calomnii. De astădată ei îşi permit însă la adresa noastră obrăznicii care întrec orice măsură. Odată cu caracterul provocator subliniem şi ridicolul unor asemenea afirmaţii ca de pildă a celor cu privire la pretinse demonstraţii studenţeşti la Sibiu. Or, este ştiut că la Sibiu nu există nici un institut de învăţămînt superior. Noi înfierăm aceste acţiuni diversioniste şi provocări murdare. Cerem guvernului R. F. Germane, pe teritoriul căreia funcţionează asemenea oficine ca postul de radio „Europa liberă", să pună capăt activităţii provocatoare a acestora şi instigatorilor la crime contra umanităţii de genul celor din Ungaria.

Alături de studenţii progresişti din întreaga lume, organizaţi în U.I.S., studenţimea noastră, care luptă pentru pace şi prietenie între popoare, înfierează cu indignare calomniile la adresa ţării noastre şi pe calomniatorii care instigă la ură între oameni, la crimă şi barbarie.

La fel de concludente au fost şi cuvintele studentului Grigore Guzu de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu".

Calomniile debitate de posturi de radio şi o serie de ziare capitaliste la adresa studenţimii şi învăţămîntului nostru superior ne indignează profund atît pe mine cît şi pe colegii mei de la Institutul agronomic din Bucureşti — a spus între altele vorbitorul.

Sub ochii noştri a fost construit acest minunat institut. Clădiri spaţioase, laboratoare bine înzestrate, cîmpuri experimentale, cantine şi cămine confortabile, creează condiţii optime pentru studiu. Învăţămîntul agricol superior a fost puternic lărgit în anii regimului democrat-popular. S-au creat noi facultăţi. În timp ce în anii burgheziei şi moşierimii în fosta facultate agronomică din Bucureşti învăţau 200 de studenţi, astăzi în Institut învaţă peste 2.300 de studenţi.

Desigur în munca noastră există şi unele greutăţi pentru înlăturarea cărora se depun mari eforturi. Partidul nostru la continuu măsuri pentru înlăturarea greutăţilor.

Scribii de la ziarele capitaliste şi crainicii posturilor de radio occidentale îşi fac amare fluzii dacă cred că minciunile şi calomniile lor ar putea să smulgă studenţimea noastră de la preocupările ei de a învăţa, de a se pregăti pentru a sluji poporul şi interesele ţării.

Ne dăm lesne seama la ce servesc asemenea scorniri Domnilor capitalişti din occident nu le convine situaţia de la noi şi din ţările de democraţie populară. El depun toate eforturile, fără a alege mijloacele, pentru a încerca să reinstaureze puterea burghezo-moşierească. Scribii occidentali aruncă cu noroi în tot ce e realizat puterea populară, încearcă să induci în eroare opinia publică mondială şi pe studenţii cinstiţi din ţările lor.

Acest lucru nu ne poate fi indiferent. Vom şti să dăm ripostă cuvenită oricui va îndrăzni să ponegrească munca şi realizările noastre".

În încheiere, vorbitorul a propus să se trimită mesaje organizaţiilor studenţeşti din ţările occidentale în care să se înfiereze campania de calomnii lansată de posturi de radio şi ziare capitaliste şi în care să se arate că studenţii din Republica Populară Romînă muncesc, ocrotiţi de grija partidului şi guvernului, pentru a deveni cadre de nădejde ale construirii socialismului în ţara noastră. „Sîntem hotărîţi să respingem uneltirile atîţătorilor la războiul rece, la subminarea relaţiilor de prietenie şi a păcii între popoare".

Aşa a vorbit studentul Grigore Guzu. Acestea sînt gîndurile unui tînăr cinstit din patria noastră. O deosebită impresie a produs cuvîntul rostit de prof. univ. Traian Dinculescu, de la Institutul Medico-Farmaceutic. Dascălul, încărunţit de ani, a venit în mijlocul elevilor săi şi le-a evocat cu emoţii anii grei ai studenţiei pe vremea dominaţiei burgheziei şi moşierimii. Cu aceeaşi emoţie el a vorbit despre condiţiile noi create de regimul nostru studenţilor de astăzi, fii şi fiice ale oamenilor muncii. „Am moştenit de la regimurile trecute — a spus el printre altele — trista situaţie a unui medic la 2.000 de locuitori. Astăzi avem un medic la 800 de locuitori iar în anul 1960 vom avea un medic la 600 de locuitori. Nici o calomnie — a spus el în încheiere — nu va împiedica pe studenţii noştri de a munci în linişte pentru a spori numărul cadrelor care luptă pentru fericirea poporului".

După el a luat cuvîntul studenta Eugenia Patrichi de la Institutul de Construcţii. Cînd s-a urcat la tribună era emoţionată. N-a vorbit de multe ori la adunările studenţeşti. Dar de data aceasta a simţit nevoia să ia neapărat cuvîntul.

„Cerem să înceteze activitatea calomnioasă a acestor oficine de presă şi radio. Noi, studenţii romîni dorim să extindem legăturile cu tineretul cinstit şi studios al ţărilor capitaliste şi să facem cunoscut adevărul despre viaţa şi preocupările noastre. Sîntem strînşi uniţi în cadrul organizaţiei noastre revoluţionare U.T.M. şi învăţăm pentru a deveni cadre de nădejde ale patriei noastre, apărători hotărîţi ai păcii împotriva duşmanilor ei".

Vorbind în numele studenţilor de la Institutul de ştiinţe economice şi planificare „V. I. Lenin", studentul Radu Nicolescu a spus printre altele:

„Mă asociez propunerilor pe care le-au făcut colegii mei de la Institutul agronomic de a se trimite mesaje organizaţiilor studenţeşti din ţările occidentale pentru a le înfăţişa realitatea cu privire la atitudinea maselor studenţeşti din ţara noastră.

Studenţii de la Institutul de ştiinţe economice şi planificare ţin să se ştie că nu vor tolera niciodată calomniile debitate de imperialişti.

Au mai luat după aceea cuvîntul şi alţii. A vorbit şi studentul Adrian Preda de la Institutul Medico-Farmaceutic, fiu de ţăran sărac, care a muncit şi el pe pămînturile moşierilor. A vorbit şi studentul Alexandru Firescu de la Universitatea „C. I. Parhon". El a relatat că, cu puţine zile în urmă avea întîlnire cu un prieten în faţa ceasului de la universitate. După aceea a aflat la facultate că postul de radio Londra a transmis o ştire în care se vorbea despre o demonstraţie studenţească care avusese loc chiar acolo unde-şi aşteptase el prietenul, că poliţia a tras în studenţi şi că au fost răniţi. „Noi avem altă treabă decît să-i ascultăm pe aceşti fabricanţi de calomnii".

Noi avem altă treabă! Aceasta este răspunsul studenţilor din ţara noastră. Minciuna are picioare scurte — spune un vechi proverb. Şi aşa este. Minciuna are picioarele atît de scurte încît pînă la urmă rămîne de căruţă şi este sortită unui lamentabil faliment. Adunarea de ieri a studenţilor din Capitală a spulberat toată ploaia de calomnii debitate de scribii oficinelor capitaliste. Şi a mai arătat încă ceva. Că studenţii noştri adînc ataşaţi partidului şi guvernului nostru, sînt ferm hotărîţi, în pofida minciunilor grosolane, să-şi dedice toate forţele lor, întreaga lor capacitate, nobilului ţel al construirii socialismului în patria noastră liberă.

D. TABACU

Poporul romîn îşi manifestă solidaritatea cu poporul egiptean şi protestează împotriva agresiunii anglo-franco-israeliene

Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. a trimis o telegramă secretarului general al O.N.U. prin care-şi exprimă profunda indignare a femeilor din R.P.R. faţă de agresiunea desfăşurată de Anglia, Franţa şi Israel împotriva Egiptului. Totodată Comitetul Femeilor Democrate din R.P.R. adresează un apel către O.N.U. pe care o cheamă să ia toate măsurile ca cele trei state agresoare să-şi retragă neîntîrziat trupele din Egipt.

★

Adunarea delegaţilor oamenilor muncii organizaţi în sindicate din Capitala Republicii Populare Romîne îşi reafirmă profunda indignare faţă de intervenţia militară a trupelor agresoare ale Angliei, Franţei şi Israelului împotriva Egiptului, stat independent şi suveran.

Reprezentanţii oamenilor muncii din Bucureşti, întruniţi la 16 noiembrie, au cerut cu tărie celei de a XI-a sesiuni a Adunării Generale O.N.U. să ia neîntîrziat măsurile necesare pentru ca trupele cotropitoare să părăsească imediat teritoriul Egiptului, iar drepturile suverane ale statului egiptean să fie restabilite neîntîrziat în interesul păcii în Orientul Apropiat şi în întreaga lume.

★

Vineri după amiază, la Teatrul C.C.S., muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari, reprezentanţi ai întreprinderilor oraşului, precum şi numeroşi activişti ai sindicatelor, şi-au reafirmat, în cadrul unui miting organizat de Consiliul Sindical Orăşenesc Bucureşti, protestul lor, hotărîrea faţă de agresiunea anglo-franco-israeliană împotriva harnicului popor egiptean, cerînd retragerea imediată a trupelor invadatoare de pe teritoriul Egiptului.

Mitingul a fost deschis de tov. N. Vlad, preşedintele Consiliului Sindical Orăşenesc-Bucureşti.

Participanţii la miting au adoptat în unanimitate un mesaj de salut adresat eroicului popor egiptean. Cel de faţă au adoptat totodată textul unei telegrame de protest adresată celei de a XI-a sesiuni a Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite.

★

Delegaţia muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi funcţionarilor din Întreprinderile Capitalei a făcut simbătă dimineaţă, la ora 10,30, o vizită la Legaţia Republicii Egipt pentru a înmîna textul mesajului de solidaritate adresat poporului egiptean.

Membrii delegaţiei au fost primiţi de dl. Hussein Chawki, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Republicii Egipt la Bucureşti.

INFORMAŢII

În sala Dalles a avut loc simbătă seara primul concert al Cvartetului Komitas format din Avet Gabrielian, Serghei Aslamazian, artist emerit al R.S.S. Armene şi Henrik Talaliian.

★

Simbătă dimineaţa a părăsit Capitala grupul de oameni de cultură şi artă sovietici care ne-au vizitat ţara în cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi U.R.S.S.

Din grup au făcut parte: V. V. Maksimova, soprană de coloratură, A. S. Tukalo şi L. I. Voisnis, balerini, solişti ai Teatrului de Operă şi Balet „S. M. Kirov" din Leningrad, V. V. Kukinova, secretar de redacţie al revistei „Teatr".

★

În cadrul acordului cultural dintre R.P.R. şi U.R.S.S., simbătă dimineaţa au plecat la Moscova pictorii Mihai Cămărui şi Ştefan Constantinescu, pictorul scenograf Olga Muţiu şi criticul de artă Paul Constantin.

(Agerpres)

„Distracţiile" postului de radio „Europa liberă"

(Urmare din pag. I-a)

gariei, Poloniei combătînd cu înversunare „spiritul Genevei". Protestele adresate guvernelor Statelor Unite şi R.F. Germane au fost primite cu zîmbete îndulgente: „Baloanele ameninţă securitatea transporturilor aeriene? Ce putem face? E doar un copil. Abia de-a împlinit şase ani".

Mai lunile trecute, într-o bună dimineaţă am auzit-o zbierind din răunchi: „A bătut ceasul regimului comunist în Polonia!" Trecuseră cam multe ore de cînd proorocirea prăbuşirea R. D. Germane, dar nu se întîmplase nimic. Orologiul trebuia, deci, să bată în alta parte, acolo unde de asemenea primeau simbria „corespondenţi, precum şi alţi colaboratori" ai cozii transoceanice. Informaţia şi de data aceea cu o promptitudine impresionantă, s-a făcut de ruşine tot atît de neîntîrziat. În faţa uzinelor devastate şi a muncitorilor asasinaţi, oamenii — auzindu-i răgetele pe căile eterului — şi-au amintit de indicaţiile date redactorului său de către şeful redactor al ziarului „Gloria dimineţii şi strigătul de luptă al districtului Johnson" **): „Jones va fi aici la ora trei; arde-i cu biciul. Gillespie va veni poate mai devreme; aruncă-i pe fereastră. Ferguson se va înfăţişa la ora patru; ucide-l. Cred că asta-i totul, pentru astăzi. Dacă îţi mai rămîne timp, ai putea să scrii un articol usturător despre poliţie, la-l în tărbacă pe inspectorul şef. Biciul se află sub masă, armele sînt în dulap, muniţiile sînt acolo în colţ, iar vata şi bandajele în sertar". După cum se ştie, Jones nu a păţit nimic, Gillespie aşişderea, iar Ferguson a scăpat cu pielea întreagă. Numai sărmanul redactor s-a ales cu vata, bandajele şi vătămăturile respective. Poate de aceea, cum în Polonia — spre deosebire de Statele Unite — opera lui Mark Twain este foarte bine cunoscută, orologiul copilului de la München a bătut dar regimul comunist nu s-a prăbuşit. Şi poate pentru că mititica a rămas bosumflată şi smiorcăind, coada-mamă s-a gîndit să-i aranjeze, — cu prilejul împlinirii a 7 ani de existenţă — o „distracţie" mai spectaculoasă. Atunci „a bătut ceasul" Ungariei.

Cîteva fapte — numai cîteva — şi se va vedea că jocul — ca şi joaca, s-au organizat într-adevăr cu... ceada. Se va mai vedea însă şi că progenitura de la München nu mai are dinţi de lapte ci colţi de lup.

La 3 septembrie, ziarul american „New York Herald Tribune" scria că în vremea din urmă „viteţii" de la „Europa liberă" au aruncat asupra unor ţări de democraţie populară mari cantităţi de ziare, cărţi, broşuri şi manifeste şi că ei „construiesc mereu alte tipuri de baloane... şi organizează demonstraţii pentru oficialii occidentali la punctele de lansare din Bavaria". „Aici — sublinia ziarul new-yorkez — se string acum din toată Europa informaţii meteorologice asupra direcţiei şi vitezei vîntului, cu aceeaşi grijă cu care se făcea aceasta în timpul celui de al doilea război mondial, înaintea unui mare bombardament".

Nu ştiu dacă „New York Herald Tribune" are o rubrică de cuvinte încrucişate, dar şaradele pe care le publică — după cum se vede din citatul de mai sus — sînt cusute cu aţă albă. Pentru că, numai la foarte mică distanţă de rîndurile acestea cu iz războinic, iată ce ni se furnizează: Comitetul pentru o Europă liberă — care patronează lupanarul de la München — „dispune de centre administrative şi de cercetări la New York, care sprijină îndeaproape operaţiile din Europa". El „subvenţionează acum o universitate Europa liberă, care sprijină studiile cîtorva sute de tineri refugiaţi de dincolo de cortina de fier, selecţionaţi cu grijă. El patronează de asemenea un seminar la 10 săptămîni special organizat la La Robertsau, lîngă Strasbourg. Prin aceasta se urmăreşte să se formeze pentru viitor liderii... noi, viguroşi, care se vor dedica idealurilor occidentale, dacă şi cînd cortina de fier va fi în cele din urmă înlăturată."

Încă în luna iulie, o inaltă personalitate americană a făcut — după modelul odraslei münchenoze — o profeţie al cărei sens nu mai trebuie explicat acum: „Apelul lumii libere adresat unui popor de dincolo de cortina de fier... ar putea da naştere unei năzuinţe către libertate care va învinge orice încercare şi suferinţă pînă la obţinerea victoriei". Iar generalul Alfred Gruenther preciza că problema „este dificilă" dar că „la sediul posturilor de radio „Europa liberă" şi „Eliberarea" se fac paşi importanţi" în sensul „soluţionării ei".

Apeluri... Probleme dificile care trebuie soluţionate prin intermediul bandelor de la „Europa liberă"... Se va vedea că, într-adevăr, ceea ce înaltul personaj american numea „naştere unei năzuinţe către libertate", a fost o naştere forţată, cu operaţie cezariană. În emisiunea lui din 1 noiembrie postul „Europa liberă" anunţa că fasciştii unguri fugiţi din ţară „au luat trenul din sudul Germaniei, îndreptîndu-se spre Viena şi de aici în Ungaria... În fiecare gară grupuri compacte aşteptau în ordine să li se formeze trenul care îi va duce pe pămîntul Ungariei eliberate. La Viena, de pe peroanele gărilor, convoaie de maşini plecau din ceas în ceas spre frontieră".

Ce fel de „năzuinţă către libertate" este aceea care are nevoie de o intervenţie din afară? Cum s-a „născut" ea pe pămîntul Ungariei, cînd a venit de fapt peste graniţă, cu trenurile din vreme organizate în sudul Germaniei, cu convoaie de maşini care plecau din Viena „din ceas în ceas"? Creşte sau copilul intervenţiei şi nu aduce deloc a picioruş de fetiţă din clasa I-a elementară. Iar dacă se mai îndoieşte cineva de adevăratele intenţii ale „liberei Europe" de la München, lat-o urlînd ca muşcată de un şarpe boa, în ziua de loc plăcută ei, de 5 noiembrie 1956: „Ce s-ar putea face...? se întreabă pierzîndu-şi capul. Nu s-ar putea trimite oare trupe în Ungaria sau să se bombardeze Moscova?"

Progeniturii care făcuse totul pentru a „soluţiona delicata problemă" a cozii-mame a pierdut nu numai mixa ungară ci şi măsura. A susţinut, ani de zile, că poporul maghiar este neliniştit şi a încercat să-l „liniştească" cu sfreangul, cu pistolul, cu bombe incendiare. După ce a încercat să mutilezе sufletele, acum a trecut la schilodiri fizice, la maltratări şi la masacre. A hotărît că poporul maghiar doreşte să se revolte, dar pentru mai bună siguranţă i-a trimis savanţi „viguroşi" cu note bune la „seminarii", cărora nu le-au fost deajuns felinarele ci au recurs şi la copaci şi la stîlpii de telegraf, depăşind prevederile lui Hitler. Iar atunci cînd a văzut că din vînător devine vînat, că poporul muncitor din Ungaria refuză să achite nota de plată hoardelor de asasini grimaţi heidemdinţilor în patrioţi cu labele mînjite de sînge, a făcut ca prostul lui Păcală: şedea pe măgar şi căuta măgarul.

Agenţia „Associated Press" însăşi, la 12 noiembrie, se vedea nevoită să recunoască, cu durerea în suflet: „Ziare vest-germane şi franceze acuză postul de radio „Europa liberă" de a-i ademeni pe unguri la revoltă şi de a face să continue lupta chiar după ce a fost pierdută prin promisiuni de ajutor din afară".

Se pare că sîngele vărsat pe străzile Budapestei de cei plecaţi din sudul Germaniei „din ceas în ceas spre frontiera ungară", a stîrnit în mod deosebit poftele nesăţioasei odrasle americane de la München. Poftă de a se înfrupta şi din sînge romînesc, pe care l-ar dori vărsat pe străzile Bucureştiului şi ale altor oraşe romîneşti. Şi iată că, la o mişcare a cozii transoceanice, capul „european" se pune pe lătrat, fixînd de data aceasta ca direcţie pentru înţepătura veninului, ţara noastră.

Şi lătră şi lătră şi lătră... Toţi cei-i poate trece prin mintea-i cîmnească, tot ce-i poate parvenit de pe meleagurile la care-şi are coada. De acolo i-au parvenit de pildă, şi „ştirile" — „neconfirmate pînă acum" spune radio Londra deşi le răspîndeşte — despre nişte pretinse demonstraţii care ar fi avut loc pe străzile din Bucureşti, Tg. Mureş, Cluj, Timişoara, Sibiu, şi care, chipurile, au dus la „ciocniri serioase" dintre demonstranţi şi poliţie. Cetăţeni din Bucureşti, Tg. Mureş, Cluj, Timişoara şi Sibiu, ascultaţi şi vă minunaţi! Pe străzile oraşului vostru, pe aceleaşi străzi pe care voi treceaţi liniştiţi spre locul vostru de muncă, spre treburile voastre cotidiene, au avut loc demonstraţii şi ciocniri cu poliţia. Nu le-aţi văzut?! Nu vă miraţi! Ele n-au avut loc aceea ci doar în mintea înfierbîntată a unui mincinos gazetar american, pe numele său Mr. Hangen de la „New York Times" şi în visurile febrile ale transfugilor romîni selecţionaţi la Washington, pentru a lătra de la München pe diverse lungimi de undă. Şi la drept vorbind, în acelea chiar ale unor personalităţi din Statele Unite, care, invocînd divinitatea, vorbesc despre „eliberarea

Declarația guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale

(Urmare din pag. 1-a)

cursei înarmărilor, pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen, pentru interzicerea experiențelor cu aceste arme.

În scopul realizării practice și cît mai rapide a acestor cereri, în înfăptuirea cărora sînt vital interesate toate popoarele, guvernul sovietic propune:

1. Să se reducă în decurs de 2 ani forțele armate ale Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii și Chinei la 1—1,5 milioane oameni pentru fiecare din aceste state, forțele armate ale Angliei și Franței la 650.000 oameni, pentru fiecare stat în parte și la 150—200.000 pentru fiecare din celelalte state.

Ca prim pas spre aceasta să se reducă în decursul primului an forțele armate ale U.R.S.S., S.U.A. și Chinei la 2,5 milioane de oameni și forțele armate ale Angliei și Franței la 750.000 de oameni pentru fiecare din aceste state.

În mod corespunzător țările menționate trebuie să-și reducă armamentul.

2. Să se înfăptuiască în decursul termenului mai sus arătat interzicerea armelor atomică și cu hidrogen odată cu încetarea producției armei nucleare, interzicerea folosirii ei, distrugerea totală a stocurilor acestei arme și scoaterea ei din armamentul statelor.

Ca prim pas să se înceteze imediat experiențele cu armele atomică și cu hidrogen.

3. Să se reducă în decursul anului 1957 cu o treime forțele armate ale S.U.A., U.R.S.S., Angliei și Franței staționate pe teritoriul Germaniei, instituindu-se controlul corespunzător asupra acestei reduceri.

4. Să se înfăptuiască în decursul anului 1957 reducerea considerabilă a forțelor armate ale S.U.A., Angliei și Franței, staționate pe teritoriul țărilor participante la N.A.T.O., și a forțelor armate ale U.R.S.S. care staționează pe teritoriul țărilor participante la Tratatul de la Varșovia.

5. Să se lichideze în decurs de doi ani bazele militare străine, bazele maritime militare și aeriene militare de pe teritoriul altor state.

6. Să se reducă cheltuielile militare ale statelor în decurs de doi ani corespunzător cu reducerea forțelor armate, armamentelor, cu interzicerea armelor atomică și cu hidrogen și cu lichidarea bazelor militare străine de pe teritoriul altor state.

7. Pentru supravegherea îndeplinirii de către state a obligațiilor asumate în ce privește dezarmarea, să se stabilească un control internațional sever și eficace, care să dispună de toate drepturile și funcțiile necesare acestor scopuri.

În scopul preîntîmpinării unui atac prin surprindere al unui stat împotriva altui stat, pe teritoriile statelor să se instituie, pe bază de reciprocitate în marile porturi, la nodurile de cale ferată, pe autostrăzile principale, aerodromuri, posturi de control care să urmărească să nu aibă loc o concentrare primejdioasă de forțe armate și armament.

Guvernul sovietic și-a exprimat deja în repetate rînduri poziția față de propunerea privind așa-numitul plan de luare de fotografii din avion și a declarat că această propunere nu rezolvă nici problema controlului dezarmării, nici a preîntîmpinării agresiunii.

Ținînd însă seama de faptul că propunerea privind luarea de fotografii din avion se formulează ca condiție pentru încheierea unui acord în problemele dezarmării, ceea ce creează obstacole serioase în calea realizării unui asemenea acord, guvernul sovietic este gata ca în vederea contribuirii la realizarea cît mai grabnică a unui acord să examineze problema luării fotografiilor din avion în regiunea de staționare în Europa a principalelor forțe armate ale blocului Atlanticului de nord și a țărilor participante la Tratatul de la Varșovia, calculîndu-se în adîncime pînă la 800 km spre est și vest de linia de delimitare a forțelor armate mai sus menționate cu condiția să existe asentimentul statelor respective.

Propunînd înfăptuirea măsurilor mai sus menționate, guvernul sovietic consideră că după realizarea lor trebuie pusă problema lichidării totale a forțelor armate și a armamentelor de toate tipurile, statele menținînd numai asemenea contingente de miliție (poliție) care sînt necesare pentru menținerea securității interne și paza frontierelor.

GUVERNUL SOVIETIC, credincios politicii sale de asigurare a păcii și dorind să dea popoarelor certitudinea că armele nu vor fi niciodată folosite pentru rezolvarea litigiilor dintre state, PROPUNE DIN NOU SĂ SE ÎNCHEIE UN PACT DE NEAGRESIUNE ÎNTRE ȚĂRILE CARE FAC PARTE DIN ALIANȚA NORD-ATLANTICĂ ȘI ȚĂRILE PARTICIPANTE LA TRATATUL DE LA VARȘOVIA. Un asemenea pact, ținîndu-se seama de faptul că printre participanții săi s-ar număra Uniunea Sovietică și S.U.A., adică statele care dispun de cele mai puternice forțe armate, ar aduce schimbări radicale în întreaga situație internațională, contribuind la micșorarea încordării internaționale și la crearea încrederii între state.

Întrucît examinarea în organismele O.N.U. a problemelor dezarmării nu a permis pînă în prezent să se obțină vreun rezultat real în rezolvarea problemei reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice, guvernul sovietic consideră necesar ca paralel cu continuarea eforturilor în această direcție în organismele O.N.U. să se caute căi mai eficace pentru rezolvarea acestei probleme. Luînd în considerație faptul că situația internațională creată impune necesitatea luării unor măsuri imediate în scopul preîntîmpinării unui război și al încetării cursei înarmărilor, GUVERNUL SOVIETIC CONSIDERA INDICATĂ CONVOCAREA UNEI CONFERINȚE A ȘEFILOR GUVERNELOR U.R.S.S., S.U.A., ANGLIEI, FRANȚEI ȘI INDIEI, AȘA CUM A PROPUS PREȘEDINTELE CONFEDERAȚIEI ELVEȚIENE. O asemenea conferință ar putea înlesni realizarea unor acoruri în chestiunile referitoare la problema dezarmării.

TINEREA CU SUCCES A UNEI CONFERINȚE A ȘEFILOR GUVERNELOR CELOR CINCI STATE AR PUTEA SĂ PREGATEASCĂ CONVOCAREA UNEI CONFERINȚE MAI LARGI PENTRU EXAMINAREA ACESTOR CHESTIUNI, LA CARE AR PUTEA SĂ IA PARTE ȘEFII GUVERNELOR TUTUROR ȚĂRILOR PARTICIPANTE LA N. A. T. O. ȘI LA TRATATUL DE LA VARȘOVIA. Guvernul sovietic consideră că ar fi de dorit ca la lucrările unei asemenea conferințe să participe de asemenea șefii guvernelor unei serii de alte țări și în primul rînd ai Republicii Populare Chineze, Indiei, Iugoslaviei, Indoneziei și Birmaniei care nu sînt participante nici la Tratatul de la Varșovia, nici la asemenea grupări militare ca N.A.T.O., S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad.

Dacă s-ar întîmpina dificultăți în calea convocării unei conferințe a șefilor guvernelor celor cinci puteri, atunci, după părerea guvernului sovietic, interesele micșorării încordării internaționale și însănătoșirii situației internaționale le-ar corespunde convocarea unei conferințe mai largi așa cum se menționează mai sus.

Guvernul sovietic consideră necesar să sublinieze cu toată seriozitatea faptul că în prezent în fața lumii se află două căi: fie calea încetării „războiului rece", a renunțării la politica „de pe poziții de forță", a dezarmării și creării tuturor condițiilor pentru coexistența pașnică a statelor cu sisteme economice și sociale diferite, fie continuarea cursei înarmărilor, continuarea „războiului rece" — cale ce duce la un război nemaiîntîlnit de greu și distructiv, care ar aduce întregii lumi nenumărate nenorociri și suferințe.

GUVERNUL SOVIETIC A CONSIDERAT ȘI CONSIDERĂ CĂ ÎN LUME NU EXISTĂ ASEMENEA PROBLEME LITIGIOASE CARE SĂ NU POATĂ FI REZOLVATE PE CALE PAȘNICĂ, ȚINÎNDU-SE SEAMA DE INTERESELE LEGITIME ALE STATELOR RESPECTIVE. În ceea ce privește divergențele ideologice existente, ele nu pot constitui un motiv pentru ascuțirea relațiilor dintre state, pentru propagandă de război, cu atît mai puțin pentru folosirea forței unui stat împotriva altui stat. Asemenea divergențe pot și trebuie să fie rezolvate prin lupta de idei în care superioritatea unei ideologii sau a alteia ca și a unui sistem economic sau al altuia va fi demonstrată de însăși evoluția dezvoltării istorice.

Prezentîndu-și propunerile cu privire la dezarmare, dictate de interesele menținerii și consolidării păcii între popoare, guvernul sovietic își exprimă încrederea că ele vor fi sprijinite de către toți acei care țind nu în vorbe, ci în fapte spre lichidarea primejdiei unui nou război, spre întărirea păcii generale.

Noua experiență cu arma nucleară în U. R. S. S.

MOSCOVA 17 (Agerpres).— TASS transmite:

La 17 noiembrie 1956 în Uniunea Sovietică a avut loc o experiență cu arma nucleară.

Explozia a avut loc la mare înălțime. Experiența s-a desfășurat cu succes.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Scrisorile adresate de N. A. Bulganin lui D. Eisenhower, Ciu En-lai, A. Eden, Guy Mollet și J. Nehru

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie, N. A. BULGANIN, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a trimis prin intermediul ambasadorilor S.U.A., R.P. Chineze, Marii Britanii, Franței și Indiei în Uniunea Sovietică, scrisori cu un conținut asemănător adresate lui D. EISENHOWER, președintele Statelor Unite ale Americii; CIU EN-LAI, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze; A. EDEN, primul ministru al Marii Britanii: GUY MOLLET, președintele Consiliului de Miniștri al Franței și JAWAHARLAL NEHRU, primul ministru al Indiei. Scrisorile lui N. A. BULGANIN, adresate guvernelor țărilor menționate sînt însoțite de „Declarația guvernului sovietic cu privire la problema dezarmării și a micșorării încordării internaționale".

Urmează textul scrisorii adresate lui D. EISENHOWER.

Moscova, Kremlin,

17 noiembrie 1956

Stimate domnule președinte,

Atacul armat împotriva Egiptului a provocat agravarea serioasă a situației internaționale.

Ținînd seama de aceasta, datoria tuturor statelor în special a acelor țări care poartă o deosebită răspundere pentru menținerea păcii, este de a găsi căi în vederea rezolvării problemei litigioase prin tratative.

În acest moment primejdios pentru cauza păcii, guvernul sovietic consideră necesar să adreseze guvernelor tuturor țărilor și, în primul rînd guvernelor marilor puteri, apelul de a-și uni eforturile pentru a lua măsuri imediate, îndreptate spre preîntîmpinarea războiului, încetarea cursei înarmărilor și rezolvarea problemelor litigioase pe cale pașnică.

Trimițîndu-vă declarația guvernului sovietic în problema dezarmării și micșorării încordării internaționale, colegii mei și cu mine ne exprimăm speranța că guvernul Statelor Unite ale Americii și dv. personal, domnule președinte, veți examina cu toată atenția propunerile guvernului sovietic expuse în declarație.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
DWIGHT D. EISENHOWER,
Președintele Statelor Unite ale Americii,

Washington

Tratativele sovieto-polone

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 noiembrie au continuat tratativele dintre delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice și delegația C.C. al P.M.U.P. și a guvernului Republicii Populare Polone. Ca și în zilele precedente, tratativele s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie reciprocă.

Din partea sovietică au participat: N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. (conducătorul delegației); membri ai Prezidiului C.C. al P.C.U.S.: K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. I. Mikoian, și M. Z. Saburov, prim vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. Din partea poloneză au participat: Wladislaw Gomulka prim secretar al C.C. al P.M.U.P. (conducătorul delegației); Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone, Ștefan Jendrychowski, președintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

Delegațiile au ascultat și discutat propunerile experților celor două părți. A avut loc un schimb rodnic de păreri la toate problemele, ridicate de cele două părți.

Participanții la tratative au căzut de acord să dea publicității o declarație comună în legătură cu tratativele dintre delegația C.C. al P.C.U.S. și a guvernului Uniunii Sovietice și delegația C.C. al P.M.U.P. și a guvernului R.P. Polone.

Recepția de la Kremlin în cinstea delegației R. P. Polone

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 17 noiembrie, N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au oferit în Palatul Mare al Kremlinului o recepție în cinstea delegației Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez și a guvernului Republicii Populare Polone.

La recepție au luat parte Wladislaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., (șeful delegației), Alexander Zawadski, președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone, Josef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Polone, Ștefan Jendrychowski, președintele Comisiei de Stat pentru planificarea economică, — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P.

Din partea sovietică la recepție au luat parte: L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, E. A. Furteva, N. I. Beliaev, P. N. Pospelov, A. P. Zaveniaghin, A. N. Cosighin, V. A. Kucerenco, V. A. Malișev, V. V. Matkevici, I. F. Tevosian, M. V. Hrunicev, — vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.; miniștri ai U.R.S.S. și alte persoane oficiale.

În cadrul recepției N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., a rostit o cuvîntare adresată membrilor delegației poloneze în care între altele a spus:

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Tratativele dintre delegațiile poloneză și sovietică, care se încheie cu succes, au fost extrem de prietenești și foarte rodnice.

Sîntem ferm hotărîți să dezvoltăm și pe viitor prietenia și colaborarea noastră, călăuzindu-ne după principiile leniniste ale egalității în drepturi, respectării reciproce a suveranității și independenței naționale.

Avem multe elemente comune în lupta din trecut împotriva dușmanilor noștri, ne unesc scopuri comune în construirea socialismului, în lupta pentru pace și prosperitatea popoarelor.

Știți bine cu toții ce schimbări uriașe de însemnătate cu adevărat istorico-mondială au avut loc pe arena internațională în perioada de după război.

Creșterea forțelor socialismului, desfășurarea luptei de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale și dependente, provoacă furia turbată a imperialiștilor.

Agresiunea tîlhărească a Angliei, Franței și a marionetei lor, Israelul, împotriva Egiptului, constituie o încercare disperată a colonialiștilor de a redobîndi pozițiile pierdute, de a intimida prin forță popoarele țărilor dependente.

În prezent — a continuat N. S. Hrușciov — are loc o activitate febrilă a tuturor forțelor reacțiunii împotriva forțelor socialismului și democrației, bandele fasciste întreprind atacuri furibunde împotriva detașamentelor de avangardă ale clasei muncitoare, împotriva partidelor comuniste din Franța, Italia și alte țări.

Nu odată burghezia a organizat represiuni sîngeroase împotriva forțelor democratice, încercînd să înăbușe astfel ideile comunismului. Și de fiecare dată, în ciuda furiei burgheziei, ideile comunismului s-au întărit tot mai mult punînd stăpînire pe inimile și mințile a milioane și milioane de oameni. Același proces are loc acum.

Partidele comuniste și muncitorești își unesc strîns rîndurile și dau o ripostă hotărîtă uneltirilor reacțiunii.

În prezent, în țările capitaliste s-a făcut mare vîlvă în jurul așa-zisei probleme ungare. Bandele contrarevoluționare au dezlănțuit în această țară o teroare sîngeroasă, au pus la cale represiuni crunte împotriva muncitorilor, comuniștilor, activiștilor pe tărîm social și oamenilor politici, împotriva adepților orînduirii democrat-populare.

Ripostă hotărîtă dată contrarevoluției în Ungaria, sprijinirea unanimă a forțelor revoluționare ungare de către toate statele socialiste și de întreaga omenire progresistă constituie o mărturie a solidarității internaționale a tuturor forțelor care luptă pentru o pace adevărată, pentru democrație și socialism.

Guvernul sovietic va lupta neobosit pentru întărirea păcii, pentru slăbirea încordării internaționale. O nouă confirmare a acestei poziții o constituie Declarația de astăzi a guvernului sovietic cu privire la problema reducerii armamentelor și a micșorării încordării internaționale.

Partidul Muncitoresc Unit Polonez — a continuat N. S. Hrușciov — a înfăptuit în ultimul timp o serie de măsuri importante pentru îndreptarea greșelilor și lipsurilor din trecut, a trasat un program al înaintării continue pe calea construirii socialismului.

Sîntem convinși că poporul polonez se va uni și mai strîns în jurul Partidului Muncitoresc Unit Polonez — conducătorul său încercat, în jurul Comitetului Central al P.M.U.P. în frunte cu tov. Gomulka, în jurul guvernului său, va birui toate greutățile și va obține noi și mari succese în construcția socialismului.

Îngăduiți-mi să toastez pentru prietenia frățească, de nezdruncinat dintre popoarele polonez și sovietic, care se dezvoltă pe baza principiilor expuse în Declarația guvernului U.R.S.S. cu privire la bazele dezvoltării și întăririi prieteniei și colaborării dintre Uniunea Sovietică și celelalte state socialiste.

Sîntem convinși că prietenia dintre popoarele noastre va crește și se va întări. Se știe că militaliștii germani visează o revanșă, cer revizuirea frontierelor poloneze de pe Oder—Neise. Trebuie să dăm o ripostă hotărîtă acestor revanșarzi, să împiedicăm ca militarismul german să declanșeze din nou un război sîngeros împotriva poporului polonez, împotriva popoarelor țărilor noastre. Trebuie să ne unim și mai mult în numele luptei pentru socialism, pentru pace în întreaga lume.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov a fost ascultată cu o deosebită atenție. Oaspeții polonezi și întreaga asistență au aplaudat-o furtunos.

Cuvîntul de răspuns a fost rostit de Wladislaw Gomulka, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Cuvîntarea lui W. Gomulka

Vrem să exprimăm satisfacția noastră — a arătat între altele W. Gomulka — în legătură cu faptul că ni s-a dat posibilitatea să ne întîlnim cu reprezentanții organelor puterii sovietice și ai opiniei publice sovietice, cu reprezentanții diplomatici ai altor state, precum și cu reprezentanții presei sovietice și străine.

Ne aflăm la Moscova de trei zile și ducem tratative utile cu reprezentanții conducerii P.C.U.S. și statului sovietic. Tratativele noastre se desfășoară într-o atmosferă de prietenie, pătrunsă de înțelegere reciprocă și de bunăvoință sinceră. Ele sînt pătrunse de spiritul egalității socialiste în drepturi a celor două părți.

Desfășurarea tratativelor noastre — a subliniat W. Gomulka — dovedește înțelegerea deplină manifestată de partea sovietică și bunăvoința ei în privința soluționării pozitive a unui cerc larg de probleme ridicate de noi. Aceasta ne pătrunde de convingerea că tratativele noastre dau rezultate pozitive și reciproc avantajoase pentru cele două părți și că aceste rezultate vor reprezenta contribuția noastră trainică la întărirea și intensificarea prieteniei frățești și colaborării dintre popoarele noastre.

Permiteți-mi ca în numele delegației noastre să ridic paharul pentru bunăstarea și prosperitatea Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și pentru consolidarea continuă a prieteniei și colaborării rodnice dintre popoarele polonez și sovietic.

Cei prezenți au întîmpinat cu aplauze furtunoase cuvintele de salut rostite de W. Gomulka în cinstea prieteniei polono-sovietice.

Lucrările Adunării Generale a O.N.U.

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: La ședința plenară a Adunării Generale a O.N.U. din după amiaza de 16 noiembrie a început discuția politică generală.

În ședința din 16 noiembrie au rostit cuvîntări reprezentanții BRAZILIEI, IRAKULUI, S.U.A., ECUADORULUI, PORTUGALIEI și REPUBLICII DOMINICANE.

La sfîrșitul ședinței președintele Adunării a declarat că la cererea „unor delegații" discuția generală va fi întreruptă, iar la ședința plenară din 19 noiembrie va fi examinată problema care a figurat pe ordinea de zi a celei de a 2-a sesiuni speciale a Adunării Generale a O.N.U., adică așa numita problemă a „situației din Ungaria".

Discuția generală va continua la 20 noiembrie.

Cea mai mare grevă a docherilor din S. U. A.

NEW YORK 17 (Agerpres). — De două zile continuă cea mai mare grevă a docherilor din istoria S.U.A. La grevă participă aproape 60.000 de docheri de pe litoralul Atlanticului și de pe litoralul golfului Mexic. Greviștii cer majorarea salariilor, ziua de muncă de 8 ore și îmbunătățirea condițiilor de trai. Greva a paralizat de pe acum activitatea porturilor de pe litoralul Atlanticului și de pe litoralul golfului Mexic. În porturi stau nedescărcate peste 150 de vase.

După cum transmit agențiile telegrafice de presă, docherii din porturile de pe litoralul Oceanului Pacific au declarat că sînt solidari cu greviștii. Membrii sindicatului docherilor și muncitorilor de la antrepozite au refuzat să descarce 12 vase care se află în porturile de pe litoralul Oceanului Pacific. Acest sindicat a anunțat că la 19 noiembrie va începe greva membrilor săi care va afecta porturile de pe litoralul Oceanului Pacific.

După cum transmit agențiile, docherii canadieni au declarat că sînt solidari cu greviștii din S.U.A. Sindicatul național al marinarilor din S.U.A. a anunțat că va declara o grevă de solidaritate în sprijinul docherilor greviști.

Trupele franceze continuă masacrele în Algeria

PARIS 17 (Agerpres). — Ziarele franceze anunță că în Algeria au fost uciși în ultimele 24 de ore, în urma operațiunilor militare din departamentul Constantine și din alte regiuni ale țării 33 de algerieni. Nu se comunică pierderile trupelor franceze. În alte telegrame din Algeria se anunță că trupele franceze efectuează mari razii.

Bourguiba intenționează să ceară trimiterea unor forțe de poliție O.N.U. în Algeria

NEW YORK 17 (Agerpres). — La 16 noiembrie Habib Bourguiba, primul ministru al Tunisiei a sosit la New York. Bourguiba a declarat că intenționează să propună Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite să trimită în Algeria forțe de poliție „care să restabilească pacea în această țară".

Anglia și Franța se străduiesc să creeze un pretext menit să justifice acțiunile lor agresive

CAIRO 17 (Agerpres). — Departamentul Informațiilor din Egipt anunță: corespondenții din Port Said ai agențiilor ASSOCIATED PRESS și UNITED PRESS au relatat în seara zilei de 16 noiembrie că Anglia și Franța au anunțat crearea comandamentului comun anglo-francez pentru „curățirea și refacerea" Canalului de Suez. Lucrările urmează să înceapă simultan la cele două capete ale Canalului a cărui lungime este de 101 mile.

În știrile agențiilor se arată că un mare număr de vase destinate acestor lucrări urmează să sosească la 18 noiembrie la Port Said. Alte vase vor sosi în același scop la Suez. Lucrările de refacere a Canalului se vor desfășura sub controlul amiralului francez Jean Champion.

Cele două agenții anunță de asemenea că la Londra au și fost semnate tratate cu societățile daneze și olandeze care se vor ocupa cu curățirea Canalului.

În legătură cu aceste știri, Hatem, directorul general al Departamentului Informațiilor din Egipt, a făcut următoarea declarație:

Anglia și Franța se străduiesc azi să creeze un pretext menit să justifice acțiunile lor agresive, care contravin Cartei O. N. U. și hotărîrilor acestei organizații internaționale. Acțiunile lor necugetate au provocat încetarea navigației pe Canalul de Suez. În comunicatele oficiale ale comandamentului aliat anglo-franco-israelian se vorbea despre distrugerea podurilor militare de pe Canalul de Suez, precum și despre bombardarea vaselor egiptene care acționau în zona Canalului de Suez. Dacă astăzi Anglia și Franța se plîng de încetarea navigației pe canal, singura cauză a acestei situații este agresiunea lor necugetată. În prezent pentru ele există numai o singură cale — îndeplinirea hotărîrilor O.N.U.

Vizitele premierului Ciu En-lai în șapte țări din Asia

PEKIN 17 (Agerpres).—China Nouă transmite: La 17 noiembrie, Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Chineze a dat publicității următorul comunicat anunțînd vizitele pe care premierul Ciu En-lai urmează să le facă într-un număr de țări din Asia:

„La invitația guvernelor Republicii Democrate Vietnam, Regatului Cambodgia, Republicii India, Uniunii Birmane, Republicii Islamice Pakistan, Regatului Nepal și Regatului Afganistan, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze, întreprinde vizite de prietenie în aceste țări".

În dimineața de 17 noiembrie, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a părăsit orașul Pekin cu un avion special. Premierul Ciu En-lai este însoțit de: Ho Lun, locțiitor al premierului Consiliului de Stat, Ciao Kuan-hua, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, Cian Ien, director adjunct al biroului premierului și Kun Pen, director al secției de informații din Ministerul Afacerilor Externe.

Declarația lui J. Nehru cu privire la politica externă a guvernului indian

DELHI 17 (Agerpres). — După cum relatează BIROUL INDIAN DE INFORMAȚII, la 16 noiembrie primul ministru al Indiei, Nehru, a făcut în Adunarea populară a parlamentului o declarație cu privire la politica externă a guvernului indian.

Vorbind despre operațiunile militare ale Angliei și Franței împotriva Egiptului, Nehru a arătat că aceasta este o agresiune evidentă a două state puternice împotriva unei țări mai slabe pentru a impune voința lor, mergînd pînă la schimbarea guvernului acestei țări.

După ce a subliniat o oarecare îmbunătățire a situației în legătură cu încetarea focului în Egipt, Nehru a declarat că, în ciuda rezoluției O.N.U., nu se întreprinde nici o încercare de retragere a trupelor străine de pe teritoriul Egiptului. Dacă trupele străine vor rămîne pe teritoriul Egiptului, situația se va înrăutăți probabil rapid și va apropia pericolul unor noi operațiuni militare. Dacă trupele străine nu vor fi retrase de pe teritoriul egiptean, a subliniat primul ministru, aceasta va constitui o încălcare flagrantă a rezoluției O.N.U.

Nehru a aprobat comportarea Egiptului după naționalizarea Canalului de Suez. El a declarat că nu cunoaște consultările prealabile dintre agresori dar este clar că planurile lor sînt legate între ele: atacul anglo-francez a ajutat agresiunea israelului și viceversa.

Referindu-se apoi la evenimentele din Ungaria, Nehru a caracterizat poziția Indiei față de rezoluția O.N.U. cu privire la Ungaria declarînd: cele mai mari obiecțiuni provoacă acea parte a rezoluției în care se cere ca alegerile din Ungaria să fie desfășurate sub supravegherea O.N.U. Noi am obiectat în mod hotărît împotriva acestui fapt pentru că am socotit că aceasta contravine Cartei O.N.U. și va pune Ungaria în situația unui stat lipsit de suveranitate. Orice acord prevăzînd un asemenea amestec, cu alegeri sub supraveghere străină, ni se pare că va crea un precedent prost care poate fi folosit în viitor pentru amestecul în treburile interne ale altor țări.

Aceste cuvinte ale primului ministru s-au bucurat de aprobarea întregii săli.

Nehru a subliniat că, după părerea Indiei, rezoluția O.N.U. nu va fi deloc utilă Ungariei.

El a spus că India ia măsuri urgente în vederea ajutorării Ungariei.

Numeroase întreprinderi din Budapesta și-au reluat activitatea

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Răspunzînd chemării guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc sîmbătă muncitorii au reînceput la Budapesta producția în numeroase întreprinderi importante. A fost reluată de asemenea producția la întreprinderea de aparate optice, la oțelăria și sanlicrul naval din circumscripția XIII-a, la fabrica textilă din Ujpest, la uzina „Gottwald", uzina de compresoare, combinatul textil din raionul IX, uzina de tractoare din raionul XIX etc.

Întrucît transporturile orășenești nu au fost încă total restabilite, mulți muncitori au mers pe jos ore întregi pentru a veni la lucru.

În afară de greutățile cauzate de lipsa de energie electrică și combustibil, dezorganizarea transporturilor, lipsa de materie primă, muncitorii trebuie să învingă acțiunile teroriste ale elementelor dușmănoase care se străduiesc din răsputeri să saboteze reluarea producției. Aceste elemente continuă încă acțiunile lor criminale, pîndind în unele locuri pe muncitorii care vin la lucru și trăgînd asupra lor de după colțuri și provocînd din nou victime. Unii dintre aceștia s-au cuibărît în consiliile muncitorești, cum este cazul uzinei de tractoare. Muncitorii de la această uzină au declarat însă că dacă consiliul muncitoresc nu-și va schimba atitudinea și va continua să boicoteze munca, muncitorii îl vor izgoni și vor alege altul.

Planurile contrarevoluționarilor care mizau pe complicarea problemei aprovizionării, au fost zădărnicite de poporul ungar. Din toate colțurile țării se trimit la Budapesta cantități însemnate de alimente. Comisia guvernamentală pentru aprovizionare a anunțat că aprovizionarea capitalei continuă să se îmbunătățească. S-au deschis 3.300 de magazine alimentare, 600 de restaurante și bufete și 1.200 de magazine de produse industriale.

După cum relatează postul de radio Budapesta, Uniunea Sovietică a livrat pînă acum Ungariei 1.074 de vagoane cu alimente.

Documente și mărturii despre crimele bandelor contrarevoluționare în Ungaria

BUDAPESTA 17 (Agerpres). — Declarațiile martorilor oculari aflați în Ungaria în zilele teroarei contrarevoluționare, numeroase documente (jurnale cinematografice, fotografii) și mărturiile oamenilor muncii maghiari întregesc tabloul bestialității și cruzimii fără seamăn ale bandelor hortysto-fasciste împotriva populației muncitoare a Republicii Populare Ungare.

Bandele contrarevoluționare au avut cinismul să filmeze o parte a crimelor lor. În filme pot fi văzute rugurile pe care rebelii ardeau cărțile progresiste. Au fost filmate execuții. A fost filmată și distrugerea monumentelor. Astfel, se poate vedea cum a fost distrusă statuia libertății, monument înălțat pe dealul Gellert din dorința populației muncitoare, după proiectul cunoscutului sculptor Kisfaludy.

O serie de mărturii ale oamenilor muncii ungari arată cine făcea parte din așa zisele „comitete revoluționare" care acționau în timpul contrarevoluției. Astfel, de pildă, comitetul din suburbia Budapestei, Ujpest, era alcătuit în mare parte din criminali de drept comun fugiți din închisori. Acest „comitet" a organizat cîteva detașamente armate care terorizau populația. Bandiții din acest „comitet" au desfășurat o activitate intensă pentru crearea de stocuri de arme. Mult armament a fost primit din Austria sub formă de „pachete cu medicamente".

Deosebit de semnificative sînt datele despre profilul moral al „liderilor" unor partide burgheze care apăruseră ca ciupercile după ploaie în zilele contrarevoluției. Astfel Varhem, unul din conducătorii partidului micilor agrarieni, părăsindu-și în grabă cabinetul după lichidarea contrarevoluției, a uitat printre altele documente și o fotografie care-l înfățișează în uniforma de ofițer SS. Iată cine vrea să conducă destinele poporului maghiar.

Redacția, Piața Scînteii Tel. 7.60.10, Administrația și Publicitatea 7.60.10—7.60.20 Interior 1400. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"